

ROTTERDAMSCHES COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau : Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegeiregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJBLAD.

BUITENLAND.

LONDEN den 10 Mei.

Men verneemt dat de Prins van Wallis, na zijne terugkomst in Engeland, zijne vroegere woning in White Lodge niet weder betrekken zal, maar dat eene reeks van vertrekken in het paleis van Buckingham hem en zijn niet groot maar uitgezocht gevolg tot woning aangewezen zal worden.

De Hofcourant zegt dat de Regering besloten heeft, bijaldien de ziekte van sir E. Bulwer-Lytton nog eenigen tijd mogt voortduren, hem zijn ontslag in te willigen en het departement van Kolonien een ander hoofd te geven.

Niet minder dan vijf schroef-stoomboten van het grootste kaliber hebben bevel van de Admiraliteit ontvangen om Sheerness en Devonport te verlaten en zich bij de Kanaalvloot te voegen, die overigens een verhoogd oog nog door een ander linesschip en verscheidene andere oorlogsvaartuigen zal worden versterkt.

De Morning Herald komt tegen de benaming van Engelsche commissarissen op, door andere dagbladen aan de drie officieren gegeven, die door de Regering benoemd zijn om de oorlogvoerende legers te vergezellen. Die officieren, zegt dat blad, zijn met geene andere functien belast dan de Regering op de hoogte van den loop der krijgsgeschiedenissen te houden.

De beurspeculant alhier zijn sedert zondag veel minder beducht voor de gevolgen van den oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk, op welken dag het bekend werd dat Engeland meer bepaald de onzijdigheid tot zijne gedragslijn wil aanemen.

De Armenian heeft te Liverpool berigten van de Westkust van Afrika aangebragt. Op de Goudkust houdt de bevolking zich ijverig met de katoentel bezig en wordt daarin door verscheiden der meer beschaafde inlandse opperhoofden ondersteund. De handel in al de havens van Sierra Leone was gedrukt. Obe, de Koning van Jaboo, weigerde het vervoer van palmolie door zijn Land, als reden waarvoor hij opeefde dat de bevolking van Ibbadans hem benadeeld heeft, maar waarschijnlijk uit misnoegen tegen het Fransche stelsel van landverhuizing. Ten gevolge van het belletten van den olichandel te Badagna en Porte Novo door den Koning van laatstgenoemd gewest, is de Engelsche Consul genoodzaakt geweest den luitenant Glover te bevelen dat hij twee oorlogschepen wapenen moest, om dien Vorst te beduiden dat hij het verdrag geschonden heeft en den handel onoverwijd weder moet vrijstellen.

PARIJS den 10 Mei.

(Particuliere Correspondentie.)

Op het oogenblik dat ik u schrijf, verlaat de Keizer de Tuilerien, om zich naar het station van den Lyonsche spoorweg te begeven. Eene ontelbare menigte verdringt zich langs den weg, dien de stoet heeft af te leggen. In den faubourg St. Antoine zijn de werkplaatsen ten 12 ure gesloten om de werklieden in de gelegenheid te stellen getuige te zijn van het vertrek des Keizers. Al de straten, welke de rijtuigen van het Hof moeten passeren, zijn met vlaggen versierd. In de nabijheid van het spoorwegstation, dat als voor een nationaal feest is uitgedoscht, vormen zich de talrijke groepen der bevolking, welke uit alle hoeken van Parijs is toegestroomd, om den Keizer bij zijn vertrek te begroeten. Twee bataillons, een van de Keizerlijke garde en het andere van de linie-troepen, in groot tenue, benevens detachementen van de nationale garde, maken de crewacht uit of zijn langs den weg geschaard. Het rijtuig der Vorstelijke personen wordt geëscorteerd door het corps der cent gardes en het militaire huis des Keizers. Ten 7 ure zal de spoorlijn waarschijnlijk te Montreaux zijn aangekomen en de Keizer zal daar het middagmaal gebruiken.

Intusschen zal dan de zamengevloeide menigte reeds weder verstrooid zijn, vol vertrouwen op het geluk van Frankrijk en op de dapperheid van onze troepen.

De gebeurtenis van heden geeft bij verschillende personen tot zeer verschillende denkbeelden aanleiding. De Keizer heeft niet dan na ernstig nadenken besloten om zelf het opperbevel over zijn leger te aanvaarden. Voor een zoo vastberaden, zelfstandigen geest, voor iemand die zoo najverig is op zijne magt, welke trouwens alleen door hem veilig kan worden uitgeoefend, moet er eene zeer magtige drangreden hebben bestaan om hem te kunnen bewegen zelfs maar voor een oogenblik afstand te doen van zijne soevereine regten. Victor Emmanuel was geen Koning meer van den dag af, waarop hij zijne magt in handen van zijn neef had afgestaan; hij is „de eerste soldaat van Piemont.“ Zoo heeft ook Napoleon III, bij het instellen van het regentschap, opgehouden Keizer te zijn; hij is thans het hoofd der Italiaansche onafhankelijkheid. Het is een edele titel, dien hij trachten zal zich waardig te maken. Hij kan zich in zijne verbeelding dertig jaren terug denken, toen hij als eenavoudig vrijwilliger medestreed om voor Italië de onafhankelijkheid te verwerven. Hij komt thans terug aan het hoofd van een geducht leger, dat wel voorzien is, gehard tegen alle vermoeden, tegen allen strijd. Het geluk, dat niet heeft opgehouden hem tien jaren lang te overluden met al hetgeen een mensch zou kunnen begeeren, zou hem ook thans wel de overwinning kunnen schenken en hem aldus aan Italië de heilige schuld van zijne afkomst doen betalen. De toekomst, wat er ook gebeure, is zwanger van groote gebeurtenissen, hetzij zij de overwinning brengt of

de nederlaag. De overwinnaar zal edelmoedig zijn; de nederlaag zou nog vreeselijker zijn voor onze vijanden dan voor ons.

Maar er worden nog andere denkbeelden opgewekt, welke ik niet met stilzwijgen mag voorbijgaan. De volksmenigte verdringt zich tegenwoordig rondom den Keizer en begroet in hem den toekomstigen bevrijder van Italië; hare geestdrift getuigt van opregte vaderlandsliefde; zij gevoelt dat hare sympathien in deze oogenblikken door het Hoofd van den Staat worden vertegenwoordigd. Napoleon III is de verpersoonlijking van het nationaal gevoel dat eene andere Natie, welke onder het despotismus zucht, bevrijd wil zien. Maar geloof gij niet dat de bevoorregte klassen, de adel, de geestelijkheid, de industrie, zich beangstigen over deze naauwe aansluiting van de Natie en den Vorst, welke de kracht uitmaakte van Napoleon I, zoo als zij thans die is van Napoleon III? Het volk bewijst heden zijne eendragt, zijne kracht, zijne geestdrift voor de Italiaansche vrijheid; maar morgen, wanneer die zaak is gewonnen, naar welke zijde zal dan het volk die kracht overbrengen, welke het thans weder in geheel zijn gewigt heeft kunnen waardeeren? Het revolutionnaire instinct sluimert slechts bij de massa's; er is zoo veel niet noodig om het op een oogenblik weder te doen bovendrijven. Elke groote volksbeweging geeft aan den minst helderziende stof tot nadenken. De plegtige dag van heden zal in sommige gemoed verwachtingen hebben achtergelaten die zich zullen ontwikkelen, in anderer gemoed daarentegen eene vrees, welke God verhoede dat wij ooit mogen zien verwezenlijken.

Heden middag ten 12 ure is er in de Kapel der Tuilerien eene mis gevierd om den zegen des Hemels op de wapenen van Frankrijk af te smeeken. Zij werd bijgewoond door den Keizer, de Keizerin, de Prins en Prinsessen der Keizerlijke familie, de ministers en een aantal grootwaardigheidbekleeders. Mr. Morlot, aartsbisschop van Parijs, groot aalmoezenier, heeft de dienst verrigt, bijgestaan door de aalmoezeniers en kapellaans van het huis des Keizers.

Heden morgen ten negen ure heeft de generaal de Lawoestine op het plein der Invaliden eene wapenschouwing gehouden over acht bataillons der nationale garde. De houding der troepen was uitnuttend en de generaal heeft daarvoor zijne tevredenheid betuigd aan de verschillende bataillonscheefs. Donderdag en vrijdag zullen zestien andere bataillons der revue passeren.

Gedurende den tijd welke de Keizer in het leger doorbrengt zal zijn kabinet, op den tegenwoordigen voet ingerigt, te Parijs gevestigd blijven, weshalve alle voorstellen, verzoekschriften en brieven, op bijzondere of verenigde belangen betrekkelijk, aan den Keizer te Parijs en niet aan zijn hoofdkwartier gerigt moeten worden.

De veel belovende Nederlandsche componist Eduard de Hartog gaf dezer dagen in de zaal Herz alhier een concert, in hetwelk verschillende zijner compositien werden uitgevoerd, die algemeen genozen gaven.

Te Tarbes zijn ernstige ongeregelheden ontstaan, ten gevolge van het misnoegen over het onlangs door den maire ingevoerd regt op de staanplaatsen op de openbare markten. Toen men laatstleden donderdag, bij gelegenheid der wekelijksche veemarkt, dat regt heffen wilde, kwamen de landlieden, die hun vee ter markt bragt hadden, in hevige verzet en was de gendarmerie buiten staat de orde te handhaven. Hunne kaserne werd aangevallen, verscheiden gendarmes werden gekwetst en de meesten konden hun leven alleen redden door zich op hunne zolders te verschansen. De meubelen werden verbrijzeld en de maire is, na met een steen geworpen te zijn, in een huis gevlugt. Weldra verspreide zich het alarm door al de wijken, de kaserne werd genomen en, nadat de troepen versterking ontvangen hadden, hernomen. Er zijn verscheiden dooden en gekwetsten gevallen, waaronder onschuldige buitenlieden, die uit nieuwsgierigheid om te zien wat er gebeurde, op de plaats van het oproer waren blijven staan.

De nacht van donderdag op vrijdag werd in groote ongerustheid doorgebracht, ofschoon de maatregelen, door den prefect en den generaal de Cognord genomen, de stad in veiligheid tegen elken ernstigen aanval stelden. De kaserne der gendarmerie leverde des morgens een akelig toneel van verwoesting op; de benedenvetrekken waren met steenen overdekt en die welke tot berging der zaddels dienden geheel uitgeplunderd. Het aantal der dooden en gekwetsten is nog niet juist bekend. De justitie heeft hare nasporingen aangevangen en verscheiden personen zijn gearresteerd, terwijl zorg gedragen is tegen de herhaling van dergelijke toneelen op den aanstaanden grooten marktdag, die gewoonlijk de bewoners van het naburige gebirge stadwaarts lokt.

Volgens den Constitutionnel heeft de Oostenrijksche veldmaarschalk Giulay den 30sten laatst, eene zeer gestrengde proclamatie aan de bewoners van Piacenza uitgevaardigd, in welke de straf des doods, met uitsluiting van alle andere straffen, op een vijftiental overtredingen van verschillende aard bedreigd wordt, welke het doel verraden of in de hand werken zouden om het regeringsstelsel van Oostenrijk of in de Hertogdommen gewelddadig te veranderen, of een van buiten aankomend gevaar te vergrooten.

Volgens hetzelfde blad is de Koning van Sardinië, op het vernemen der afpersingen en gewapende plunderingen, aan welke de Oostenrijksche soldaten zich in alle Sardinische plaatsen waar zij zich ophouden overgeven, zoo zeer geërgerd geworden, dat hij, niet als Koning, maar als opperbevelhebber des legers, den generaal Giulay schriftelijk gevraagd zou hebben of hij soldaten dan wel struikrovers onder zijne vaandels heeft.

KEULEN den 10 Mei.

Na eene stormachtige overvaart zijn de Koning en de Koningin van Pruisen den 7 dezer behouden te Triest gearriveerd, en dachten den 11 dezer, over Laibach en Grätz, Weenen te bereiken.

De Keizer van Oostenrijk heeft dezer dagen een bezoek afelegd bij Prins Metternich, hetwelk eenige uren heeft geduurd. De genoemde Staatsman viert den 15 dezer zijn 86sten verjaardag.

De volgende levensbijzonderheden der drie Oostenrijksche bevelhebbers, die denkelijk eerlang weder eene voornamende rol op het oorlogstoneel zullen vervullen, kunnen in het tegenwoordig oogenblik niet onwelkom zijn. Frans graaf Giulay, den 1 september 1798 geboren en derhalve ruim 60 jaren oud, is de zoon des veldmaarschalks Giulay, die in 1813 te Dresden en Leipzig, in 1814 bij Brienne en Bar sur l'Aube bevel voerde en in 1831 als voorzitter van den Hofkrijgsraad stierf. Frans Giulay trad ten jure 1816 in dienst, werd in 1839 generaal-majoor, in 1846 luitenant-veldmaarschalk, en bewees in 1848, bij het uitbreken der oproerige bewegingen, als militair bevelhebber in het Kustland te Triest groote diensten, ook dewijl men hem het behoud der Oostenrijksche marine te danken had terwijl hij Triest, Pola en andere punten deed versterken. Van juni 1849 tot juli 1850 was hij minister van oorlog, werd toen bevelhebber van het 3de legerkorps te Milaan en aanvaardde later, met den rang welke in Oostenrijk den naam van veldtuigmeester draagt, het bevel over het 2de legerkorps en het opperbevel in Lombardije, Venetië, Carinthië en het Kustland. Lodewijk, ridder van Benedek, luitenant-veldmaarschalk, de zoon van een arts te Oedenburg in Hongarië, telt 55 jaren en daarvan 37 jaren dienst. Tijdens den Gallischen opstand in 1846 verwierf hij zich een naam, door het krachtig smoren van dien opstand in de beginselen, terwijl hij zich in 1848 en 1849 nieuwerom verwierf, onder anderen bij het innemen van Mortara en in den slag bij Novara. Als generaal-majoor ging hij in laatstgenoemd jaar met het 1ste reservekorps van het Donauleger ook naar Hongarië, waar hij tweemaal gekwetst werd. Toen hij als generaal-kwartiermeester bij den staf van het 2de legerkorps te Verona kwam, ondervond hij van Radezky groote onderscheiding. Later werd hem als luitenant-veldmaarschalk het bevel over het 4de legerkorps te Lemberg toevertrouwd, van waar hij nu weder naar het oorlogstoneel in Italië is geroepen. De derde opperbevelhebber in Italië is de baron von Zobel, een man van bijna 60 jaren, die zich nu tien jaren geleden in den veldtocht aldaar insgelijks cervol afscheidde heeft.

De Allgemeine Zeitung zegt, dat zij, wegens de zonderlinge geruchten, die er omtrent het gebeurde in de zitting van den Bondsdag op den 2 mei in omloop zijn, het noodig oordeelt de rondgaande dépêche van den 28 april openbaar te maken. Het stuk luidt aldus:

De Keizerlijke Regering was met de Koninklijke Pruisische Regering overeengekomen, dat zij het voorstel om in den Bond te handelen over het geval, voorzien in art. 47 der Weener slotacte, zou uitstellen tot op het oogenblik, waarop Frankrijk formeel zijn voornemen zou hebben te kennen gegeven om deel te nemen aan den oorlog tusschen Oostenrijk en Sardinie. Dat oogenblik is thans gekomen, daar de Fransche zaakgelastigde, de markies de Banneville, ten gevolge van een door hem ontvangen telegrafisch bevel, mij den 26 heeft verklaard dat zijne Regering in het overtrekken der Sardinische grenzen door de Oostenrijksche troepen een casus belli voor zich zou zien, en daar Frankrijk deze laatste gebeurtenis zelfs niet heeft afgewacht om zijne troepen naar Sardinie te zenden. Intusschen is ook het ontwijkende antwoord uit Turijn en zijn tevoren de berigten eener militaire omwenteling te Florence en van opstanden te Massa en Carrara hier aangekomen, weshalve onze troepen bevel hebben ontvangen Piemont binnen te rukken. In deze omstandigheden kunnen wij niet langer aarzelen onze mening te Frankfort te kennen te geven en belasten den graaf Rechberg in eene zoo mogelijk aanstaanden maandag te houden buitengewone vergadering van den Bondsdag, de verklaring in te dienen, waarvan ik de eer heb u bij deze een afschrift aan te bieden. Ik verzocht u haar onoverwijd ter kennis te brengen van de Regering bij welke gij ons vertegenwoordigt, daarbij thans de hoop te kennen gevende dat deze verklaring zal gevolgd worden door de mobilisatie van het Bondsleger, en dat de respectieve gezanten bij den Bondsdag, last zullen ontvangen om tot besluit mede te werken. (Geteekend) Graaf Buol.

Hetzelfde blad doet deze mededeeling volgen door de aanmerking dat het, bij de vroeger gemaakte afspraak tusschen Oostenrijk en Pruisen, vreemd is wanneer Pruisen zich beleedigd toont, dat de circulaire niet naar Berlijn werd gezonden en eindigt aldus: „De jongste nota in den Moniteur, dat Frankrijk zijne strijkrachten aan den Rijn niet geen enkel regiment heeft vermeerderd, is slechts eene nieuwe editie van den leugen dat het in het geheel geene krijgstroeringen gemaakt heeft. Wanneer, na de laatstbedoelde verzekering, plotseling 150,000 man naar Piemont konden oprukken, zoo zou het ons niet verwonderen wanneer na de jongste phrase eveneens 150,000 bajonnetten aan den Rijn verzezen, „om de Duitschers aan hunne eenheid te helpen,“ zoo als het in 1807 en 1809 heette, of zelfs, zooals de Nord thans te kennen geeft, „om Pruisen bij te staan tegen den kamplust der kleinere Deutsche Staten.“ Voorzeker, de lof, dien wij sedert drie maanden uit Franchen mond over de gematigde, vredelievende houding van Pruisen vernemen, viel reeds genoeg in het oog. Maar dat nu de Russische Nord nog moedwillig den spot drijft met deze houding, moet toch ieder eerlijk

Pruisshart schokken. Wij hopen dat spoedig onduidelijk zal worden verklaard hoe de Prins Regent en zijne ministers eigenlijk over de zaak denken, en dat dan die lof, zoo wel als die hoorn, voor altijd zullen verstommen.”

Wat de Allg. Zeitung zou wenschen dat door de Pruisische Regering verklaard werd, is niet moeilijk na te gaan. Uit alle steden van Duitschland laat het blad zich schrijven dat men handelend voor Oostenrijk moet optreden, eer het te laat is, eer de Keizerstaat door den strijd in Italië wordt verzwakt. Uit Keulen heet het onder anderen: „In onze Rijnstroken wordt de stemming van dag tot dag vuriger. Reeds verneemt men in het dof geroemp der volksstemmen: op, naar Parijs! — Nog spreekt men dat woord zachtens uit, maar het zou tot een luid koor worden, zodra van Berlijn uit het teeken werd gegeven; intusschen schiet het denkbeeld van den marsch der geheele Deutsche magt naar Parijs steeds dieper wortel en alleen het verjagen van den 2 december (Keizer Napoleon III wordt in de laatste weken bijna uitsluitend zoo door de Allg. Zeitung genoemd) door de Franchen zelf zou de gemoederen kunnen bevredigen.

Volgens brieven uit Triest van 5 dezer was de stoomboot der Lloyd, welke dien dag des morgens vroeg reeds uit de Levant werd verwacht, bij het vertrek van den post nog niet in het gezigt. Dit zou wel de laatste togt van de schepen der Lloyd van Konstantinopel naar Triest zijn, daar men algemeen dacht, dat de laatst aangekomen boot niet weder naar Konstantinopel zou kunnen vertrekken, zonder gevaar te loopen van in de Middellandsche of Adriatische Zee Fransche oorlogschepen te ontmoeten. Dit is voor de Lloyd des te erger, daar de Russische stoombootmaatschappij der Zwarte Zee zich gereed maakt de linie tusschen Konstantinopel en Triest te bevraven.

In de Herzegowina is een opstand uitgebroken en hebben de insurgenten, in vereniging met de Montenegrijnen, de Turksche troepen, die grootendeels bestaan uit Baschi-Bozoks, op de vlugt gejaagd, daar zij te zwak waren om met goed gevolg weerstand te kunnen bieden. Derwisch-pacha heeft alle beschikbare troepen uit Mostar en Sarajeoo bij elkander verzameld en is daarmede de insurgenten te gemoet getrokken. Men twijfelt echter zeer of hij in staat zal zijn den opstand te onderdrukken, daar hij slechts over eene zeer geringe krijgsmagt heeft te beschikken en de versterkingen, waarom hij, in afwachting der dreigende gebeurtenissen, reeds eenige weken geleden had gevraagd, nog steeds niet zijn aangekomen.

Op het voorbeeld van Galacz is te Odessa eene beweging tegen de Israëlieten ontstaan en heeft een plunderzieke hoop zich op de huizen der Joodsche bevolking geworpen, om daar te rooven en te moorden. De Gouverneur heeft het standregt doen afkondigen en zes personen, die de belhamels waren, onoverwijd laten doodschieten.

BRUSSEL den 11 Mei.

De Senaat heeft gisteren het wetsontwerp, waarbij het handels-tractaat tusschen België en Frankrijk wordt geroproepen, aangenomen.

Het wetsontwerp ter verhooging der begrooting van het ministerie van oorlog met 9 miljoen, ter voltooiing van eenige werken en ter voorziening in verschillende behoeften van het departement is door de Kamer der Volksvertegenwoordigers met algemeene stemmen aangenomen. Evenzoo de wetsontwerpen tot aankoop der verzameling van wijlen den geleerden geoloog André Dumont en tot toekenning van een pensioen van 2000 francs aan diens weduwe. De zaak der tollon op het kanaal van Charleroi heeft eindelijk aanleiding gegeven tot eene vrij levendige discussie tusschen eenige leden en den Minister van openbare werken, die het oogenblik niet geschikt rekende tot de eindregeling dezer zaak, ofschoon de verlangde wijzigingen hem in beginsel billijk toeschenen.

PER TELEGRAAF.

Uit de gisteren medegedeelde maatregelen, door den Keizer der Franchen verordend voor het beheer der zaken gedurende zijne afwezigheid, mogt men besluiten dat Zr. Ms. vertrek zeer nabij op handen was. Zulks heeft zich dan ook bevestigd, dewijl uit de sedert ontvangen telegrafische dépêches is gebleken, dat Keizer Napoleon en Prins Napoleon gisteren (dinsdag) avond ten zes ure Parijs verlaten en zich over Marseille en Genua naar het tooneel, des oorlogs begeven hebben, waar zij derhalve morgen (donderdag) kunnen aankomen.

Men mag alsdan spoedig zeer gewigtige gebeurtenissen te gemoet zien en hoogst waarschijnlijk zal bij de houding welke de Oostenrijkers thans hebben aangenomen, de verenigde Fransch-Sardinische krijgsmagt alsdan offensief te werk gaan.

Uit de laatst ontvangen officiële bulletins blijkt toeh, dat de Oostenrijksche troepen, na vele vruchteloze pogingen om de Pô over te trekken, eerst verschillende door hen ingenomen stellingen aan de Pô verlaten hebben en thans ook weder in aller ij over de Sesia zijn teruggetrokken. De officiële berigten uit Weenen maken echter nog geen gewag van dit terugtrekken over de Sesia. De tijd zal leeren, welke de oorzaak is van deze terugtrekkende beweging.

Zeer belangrijk is hetgene in onderstaande dépêche uit Rome wordt gemeld nopens de houding in deze door den Paus tegenover de Oostenrijksche Regering aangenomen.

LONDEN den 10 Mei.

De talrijkste kiesvergadering in een der graafschappen van het Vereenigd Koninkrijk, de West Riding van

orkshire, had heden zinnen vertegenwoordiger in het Parlement te benoemen. De heer Wortley, voormalig licentie-generaal in het ministerie Palmerston, en lie zich als ministerieel kandidaat bij de kiezers had opgedaan, leed de nederlaag, dewijl de heer Crossley, een liberaal, die tot de voornaamste en rijkste familie-kanten des Lands behoort, benoemd werd.

LONDEN den 11 Mei.
De Morning Herald, een half officieel blad, spreekt het gerucht tegen van geheime verstandhouding tusschen Engeland en Pruisen; Engeland heeft geen noodanige schikking getroffen.
Dat blad noemt het gebeurde te Ancona eene verkrachting der neutraliteit. De bezetting te Rome zal worden versterkt.

(Latere dépêche.)
De Times deelt mede dat, ten gevolge van het protest, door den Franschen Ambassadeur bij de Pauselijke Regering ingediend tegen de schending der onzijdigheid van haar grondgebied door de Oostenrijkers, het afkondigen van den staat van beleg te Ancona is geschorst, het licht op den vuurtoren aldaar weder is ontstoken, en de Oostenrijkers beoefend hebben Toskane niet van den kant der Romeinse Staten te zullen binnendringen.

PARIJS den 11 Mei.
Gisteren avond ten zes ure hebben de Keizer en Prins Napoleon zich hoofdstad verlaten. Op hunnen weg bevond zich eene talrijke volkmenigte, welke hen met luid gejuich begroette.
De Keizerin vergezelt den Keizer tot Montreaux. Aan het stationsgebouw waren vele hooggeplaatste personen bijeen om Z. M. een laatst vaarwel te zeggen.
De Moniteur deelt mede dat de Graaf de Persigny tot Gezant van Frankrijk te Londen is benoemd.

MARSEILLE den 10 Mei.
Voor de ontvangst des Keizers alhier en zijn vertrek naar Italië zijn alle toebereidselen gereed. De kavelarie der Keizerlijke garde is bereid ingescheept, om gelijktijdig met den Keizer van hier te vertrekken.
MARSEILLE den 11 Mei.
De Keizer, die hier heden middag ten twaalf ure aankwam, schepte zich ten half een ure aan boord van de Reine Hortense in, welk stoomjagt onverwijd daarop het anker ligtte.

ROME den 7 Mei.
Naar aanleiding der tegenwoordige gebeurtenissen heeft de H. Vader een rondgaanden brief gerigt aan alle Bisschoppen der Christenheid.
ROME den 9 Mei.
De Oostenrijkers hebben de stad Ancona en derzelver gebied in staat van beleg gesteld. Per telegraaf heeft de Pauselijke Regering de wege vertoogen naar Venedig gerigt, en wanneer de staat van beleg niet wordt opgeheven, zal de Paus op plechtige wijze tegen deze handeling protesteren en alle Pauselijke autoriteiten terugroepen.

TURIJN den 10 Mei.
(des avonds)
Officieel Bulletin.
De Oostenrijkers hebben Livorno (een dorp aan de Pò), Tronzano, Santhia, Cavaglia, Saluzzola en Verucelli ontruimd en zijn in aller ij over de Sesia teruggetrokken, met achterlating zelfs van een gedeelte der door hen gevorderde oorlogsschatting.
Gisteren bevond zich te Strobiano eene sterke Oostenrijksche kolonne met vier generaals. Dezen morgen hebben de Oostenrijkers zich plotseling van Cariano en Strobiano teruggetrokken.

TURIJN den 11 Mei.
Men schrijft uit Rome van gisteren dat graaf Buol op het protest van den Paus tegen het in staat van beleg stellen van Ancona, heeft geantwoord, dat hij den Keizer raadplegen en het antwoord den volgenden dag mededeelen zou.
GENOVA den 11 Mei.
Er worden hier groote toebereidselen gemaakt om Keizer Napoleon eene luisterrijke ontvangst te bereiden. Het getal Fransche troepen, thans in Sardinië aangekomen, wordt op bijna 100,000 man geschat.

WEENEN den 10 Mei.
Volgens officieel berichten heeft het Oostenrijksche leger de stelling tusschen de Pò en de Sesia weder ingenomen, om gunstiger weder af te wachten, ten einde alsdan op nieuw offensief te werk te gaan. De spoorwegbrug van Valenza is vernield.
De Graaf van Chambord is naar Praag gereisd.
RAGUSA den 10 Mei.
De Keizerlijke brik Triton is gisteren avond nabij Laocoma in de lucht gesprongen, terwijl men met het ledigen van de kruikkamer bezig was. Gelukkig bevond zich een deel der equipage aan den wal. Dit ongeluk heeft 4 menschen het leven gekost en 9 anderen zijn gekwetst.

MADRID den 10 Mei.
Het gerucht is alhier in omloop dat de Prins van Wallis deze hoofdstad bezoeken zal.
LONDEN den 11 Mei.
Koffij still. Mocha 85/ a 85/6, Native 48 a 56 sh. — Suiker lusteloos, 1 sh. lager. — RIJST slap en iets lager. — THEE. Ord. Congo 14 d. — Olie onveranderd. — IJZER 49/ a 49/3. — TALK in loco 56 sh. — GRANEN still met veel navoor. — INDIGO. Geveild 4056 k., waarvan 506 verkocht, 156 teruggekocht en 3895 teruggetrokken. Bengaal soorten 1 sh. lager dan in de veilingen van Februarij.

LIVERPOOL den 11 Mei.
Heden werden afgedaan 7000 balen.
ANTWERPEN den 11 Mei.
Koffij vrij vast. — SUIKER iets lager. — GRANEN. Rode Tarwe 7/ 11 1/2. Rogge 7/ 6 1/2.
BERLIJN den 11 Mei.
Rogge per Mei 4 1/2 th. — RAAPOLIE per Mei 11 th.

MADRID den 10 Mei.
Spanje 1 1/2 pc. 27.80; dito 3 pc. 37.
PARIJS den 11 Mei.
Frankrijk 3 pct. 61.15. Credit Mobilier 532. Spanje 1 1/2 pc. 26; dito Binnenl. 3 pc. 35 1/2.
LONDEN den 11 Mei.
De 3 pc. Gecons. 9 1/2 a 3/4. Spanje 1 1/2 pc. 26 1/2 a 27; dito Buitenl. 3 pc. 38 a 40. Mexico 3 pc. 16 1/2 a 17. Venezuela 4 1/2 pc. 34 a 36; dito Uitg. 15 a 16. Illinois Shares 51 a 54; dito Bonds 68 a 70.
FRANKFORT den 11 Mei.
Metaaliek 5 pc. 36; dito Nationale 40 1/4. Spanje 1 1/2 pc. 24 1/2; dito 3 pc. 32.
ANTWERPEN den 11 Mei.
Spanje 1 1/2 pct. 25 1/2; dito Binnenl. 3 pc. 35. Metall. 5 pc. 37 1/2; dito Nationale 5 pc. 41 1/2.

BINNENLAND.
's GRAVENHAGE den 11 Mei.
Heden morgen ten 10 ure heeft er een buitengewone Ministerraad plaats gehad.
— H. K. H. mevrouw Prinses Frederik der Nederlanden is sinds verscheidene dagen ongesteld, waardoor H. K. H. verplicht is Hoogstdezelfzer kamer te houden; heden oechtend was die ongesteldheid niet verbeterd.
— Bij Z. K. H. den Prins van Oranje heeft heden middag een diner plaats.
— Bij den heer Sloet heeft gisteren avond eene soiree plaats gehad.

— De nieuwe lokalen nog niet gereed zijnde zal de commissie voor de statistiek hare zittingen nog eenige dagen aan het Departement van Binnenlandsche Zaken houden.

— Bij de opening der stembriefjes alhier voor het lidmaatschap der Provinciale Staten van Zuidholland, is gebleken dat herkozen zijn de aftredende leden, zijnde de heeren mr. E. J. A. Graaf van Bijlandt, met 385 stemmen; W. K. van Genneep met 379 stemmen; S. A. van Hoogstraten met 314 stemmen; mr. D. Leon met 308 stemmen, en jhr. M. F. van Hogendorp met 251 stemmen. Er waren ingekomen 416 biljetten, van onwaarde 5, volstrekte meerderheid 206 stemmen.

— De Hooge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van heden verworpen de voorzieningen in cassatie ingesteld: 1º, door A. R. Ringnalda tegen een arrest van het Hof in Friesland, waarbij hij wegens moedwillige brandstichting is veroordeeld tot 10 jaren tuchthuisstraf, en 2º, door P. Times tegen een arrest van het Hof in Overijssel, waarbij hij tot tuchthuisstraf van zes jaren wegens diefstal is verwezen.

— De voorstelling in den Koninklijken Franschen schouwburg alhier zal donderdag 12 dezer bestaan uit: Obéron, opéra-fantastique.

ROTTERDAM den 11 Mei.
Door de Plaatselijke Commissie van Geneeskundig Toezicht alhier is aan de bij de zaak in kwestie het meest belanghebbenden, namelijk de reeders en gezagvoerders van koopvaardijochepen, in hoofdzaak het volgende ter kennis gebragt. Sedert eenige jaren is de aandacht van geneeskundigen in zeehavens en koopsteden gevestigd geweest op een zekeren vorm van verlamming der handen en vingers (door de Engelschen bestempeld met den naam van *Wristdrop*) waardoor vele zeevaarders in bloeienden leeftijd en bij eene overigens ongestoorde gezondheid, ten eenemale ongeschikt worden voor hun beroep.

Ook in deze stad, en wel bepaaldelijk in het ziekenhuis aan den Coolingel, is deze treurige kwaal sedert 1852 menigvuldig waargenomen. Gewigtige mededeelingen en beschouwingen daaromtrent werden bij gemelde commissie ontvangen van den heer dr. J. B. Molewater, directeur van dat gesticht. Uit een en ander is het vermoeden gerezen van het bestaan eener chronische vergiftiging, wellicht zamenhangende met de leefwijze en voeding der schepelingen.

Naar aanleiding van eene uitnodiging van den heer H. van Rijkevorsel, heeft genoemde commissie een speciaal onderzoek ingesteld omtrent de voeding en spijsbereiding aan boord der schepen, waarvan de resultaten thans door haar worden medegedeeld. Daaruit blijkt dat de commissie zeer schadelijk acht de laakbare gewoonte om koperen kook- en braadpannen te bekleeden met lood en tin, welk aldus bekleed vaartwerk in den regel op de schepen wordt gebruikt, en dat nog gevaarlijker wordt door het meestal op slordige wijze reinigen van de kookpannen met zee-water. De commissie heeft tevens onderzoekt of het koper niet kon bedekt worden met een meer duurzaam metaalmengsel dan zuiver tin. Zij heeft daartoe proeven genomen met het zoogenaamde alliage van *Biberel*, bestaande uit 6 d. tin en 1 d. ijzer, uit welke proeven is gebleken dat dit alliage geen invloed uitoefent op de daarin gekookte spijzen. Eindelijk hebben de heeren W. C. Pasteur & Co. kopergieters alhier, op verzoek der commissie, genoemd alliage bereid en hiermede koperen vaatwerk op eene voldoende wijze vertind.

De soiree equestre, welke heden avond in de Manege aan den Coolingel plaats had, gaf veel genoegen aan het talrijk opgekomen publiek. De verschillende manoeuvres, waarvan de laatste der eerste afdeling door vier heeren met acht paarden wel eene bijzondere vermelding verdient, werden op nette en smaakvolle wijze uitgevoerd en gaven weder nieuwe blijken van de bekwaamheid van den directeur dezer Manege, den heer P. J. Giebels. Het zeer doelmatig ingerigte lokaal was voor deze gelegenheid door den heer A. Veltmeijer met vlaggen en trofeën vercierd. De soiree verdiende in alle opzichten een zoo druk bezoek als haar te beurt viel, en zulks te meer dewijl de opbrengst der soiree strekken zal ten voordeele der nagelaten betrekkingen van de zeeleodsen E. Edelbos, W. Meuldijk, G. van der Sluys en C. de Neef.

Heden heeft alhier ten Raadhuse de opening plaats gehad van de gisteren ingeleverde stembiljetten voor de verkiezing van zes leden der Provinciale Staten van Zuidholland, in de plaats van de heeren J. F. Hoffman, jonkh. A. L. Coenen, mr. J. B. L. Wentholt, P. H. Tromp, G. H. Betz en mr. C. van Vollenhoven, die met den eersten dingsdag der maand juli aanstaande aftreden.

Van de 311 ingeleverde stembiljetten waren 13 van onwaarde, zoodat het getal geldige stemmen 298 beliep. Verkozen werden de heeren J. F. Hoffman met 281, mr. J. B. L. Wentholt met 279, mr. C. van Vollenhoven met 279, jonkh. A. L. Coenen met 271, P. H. Tromp met 266 en mr. P. F. Hubrecht met 212 stemmen.

Verder waren 30 stemmen uitgebragt op den heer G. H. Betz en op verschillende personen een gering aantal stemmen.
Te Schiedam zijn gekozen de heeren mr. A. Verneé met 138 en L. A. Bruyn met 130 van de 151 geldig uitgebragte stemmen.

Te Gouda zijn gekozen de heeren M. Bisdom van Vliet en D. J. H. Boellaard, terwijl eene herstemming moet plaats hebben tusschen de heeren J. Drost Az. en D. Molenaar.
Te Leyden zijn gekozen de heeren jhr. mr. J. L. Cremer van den Berch van Heemstede en mr. D. Tieboel Siegenbeek. Eene herstemming zal moeten plaats hebben tusschen de heeren mr. N. Sikkel Groos en mr. S. Tak.

In het Hoofdkiesdistrict Leyderdorp zijn van 867 kiesbevoegden ingeleverd 397 stembriefjes, waarbij een van onwaarde; gekozen werden de heeren mr. H. C. J. Hoog met 311 en mr. C. W. Hubrecht met 220 stemmen.
Naar wij vernemen hebben bij het onderzoek in de afdelingen van de Tweede Kamer van de belangrijke wetsontwerpen tot verlenging van den diensttijd der miliciens der ligting van 1854 en tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegroting (buitengewoon onder de wapenen houden van een deel der militie) die ontwerpen tot belangrijke discussien aanleiding gegeven. Zijn wij wel onderdrukt dan moet de groote meerderheid zich tegen die beide wetsvoorstellen verklaard hebben en is de aanneming daarvan niet zeker. Die leden moeten beaamd hebben dat er in de tegenwoordige omstandigheden voorzorgmaatregelen moeten worden genomen en er in toegestemd hebben om de verstreking van de aangevraagde fondsen tot aanvulling der magazijnen, het aanbouwen van flotillevaartuigen enz., goed te keuren. Ook moeten zij gene bezwaren geopperd hebben tegen het in reserve houden gedurende een jaar van de ligting van 1854, daar de miliciens van die ligting

zich toch niet van hunne haardsteden behoeven te verwijderen. Maar zij moeten in geenendeel willen goedkeuren om ruim 20,000 man onder de wapenen te roepen en reeds nu miljoenen schats uit te geven. Zij meenden dat daartoe voor het oogenblik volstrekt geene reden bestond, en dat de mededeelingen door de Regering gedaan geene aanleiding gaven om ons Land als het ware in een oorlogstoestand te brengen.
Van de zijde der minderheid, die de voorstellen goedkeurde, moeten ook belangrijke aanmerkingen daartegen ingebragt zijn.
Wij vernemen dat het onderzoek van het derde wetsontwerp (dat betrekkelijk de mobilieverklaring van het Limburgsch bondscontingent) nog niet afge-loopen is.

Naar wij vernemen, zou bij vele leden der Tweede Kamer, het voornemen bestaan, om de beraadslagingen over het wetsontwerp nopens den Noorderspoorweg, waarvan de dag nader zou bepaald worden, vooreerst nog niet te houden. Ten eerste is het wetsontwerp nopens den Zuider-Spoorweg en den Zeeuwach-Limburgschen-Spoorweg nog niet aangeboden, terwijl men al de ontwerpen gezamenlijk in hun verband wenscht te beschouwen. Ten andere meent men, dat de tegenwoordige omstandigheden niet toelaten, zulke belangrijke beraadslagingen te houden, — discussien die waarschijnlijk lang zouden duren, zoodat zij thans tot eenig goed resultaat zouden leiden. Zoo deze geruchten bewaarheid mogten worden, dan verwacht men, dat de Kamer zich nog wel met verschillende wetsontwerpen zal bezig houden, bijv. over dat der Maatschappij van Weldadigheid en die welke door de omstandigheden worden gevorderd, maar niet met eenig der talrijke aanhangige ontwerpen van gewigt, als emancipatie, regterlijke organisatie, spoorwegen, enz. Hare bijeenkomst zou mitsdien ditmaal wederom niet van langen duur zijn.

Naar men vernemt zijn door Z. M. benoemd tot officieren der orde van den Eikenkroon de kapiteins A. F. Just de la Paisière en H. H. J. de Ponthier, benevens de kapitein-adjudant E. Nieuwenhuizen, allen van het regiment grenadiers en jagers.

Bij Zr. Ms. besluit is aan de nagemelde officieren bij de dienstdoende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag verleend, te weten: te Amsterdam, aan mr. W. F. Vriese, als 2de luit., en te Amersfoort, aan A. P. van Bockom Maas, als kapitein, en zijn bij de dienst. Schutterij te Amersfoort benoemd: tot kapitein W. L. Scheltus, thans 1ste luit.; tot 1sten luit. mr. J. W. A. Schneiders van Greffenswerth, thans 2de luit., en tot 2den luit. H. Leinweber, thans sergeant-majoor.

Bij Zr. Ms. besluiten is aan C. N. W. van Mens, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van notaris te Zundert, arrondissement Breda, en voorts in zijne plaats en ter zelfder standplaats benoemd H. C. F. van Mens, candidaat-notaris aldaar, een en ander met ingang van den 15 dezer; — is aan mr. F. N. van der Blif, op zijn daartoe gedaan verzoek, met den 1 juni aannstaande, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van president der arrondissements-regtbank te Goes, en zulks onder dankbetuiging voor de vele diensten, door hem in regterlijke betrekkingen aan den Lande bewezen; — is aan den arrondissements-ijker der maten en gewigten te Zutphen tevens opgedragen de betrekking van ijker van het vaatwerk aldaar; — is benoemd, bij het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, tot apotheker van de 2de klasse (naar onderdom van rang) de apotheker van de 3de klasse G. C. W. Bohnensieg, van gemeld personeel.

Men wil weten dat Z. M., met intrekking van het besluit van 24 december 1843, bepaald heeft dat de uniform van de generaals, de hoofd- en verdere officieren, behorende tot den generaals, den provincialen en plaatselijken staf, de militaire intendanten en onderintendanten, en van de officieren van gezondheid en apothekers bij de landmagt, voortaan zal bestaan uit eene kleine tenue, een pantalon van donkergruis keperlaken, gebiest met poncau rood laken.

De commissie in Zuidholland tot het afnemen van de examens, volgens de wet op het lager onderwijs, heeft hare derde zitting, sedert de invoering der nieuwe wet, gehouden van den 29 april tot en met den 7 mei.

Wat de cijfers betreft, is dit de uitslag geweest.

	Getal	Toegestelden	Afgeleverden	Afgeleverden
A. In de vakken van het gewoon lager onderwijs:				
Hoofdonderwijzers	17	7	10	
Hoofdonderwijzeressen	8	4	4	
Hulponderwijzers	61	35	26	
Hulponderwijzeressen	23	19	4	
Huisonderwijzeressen	4	2	2	
B. In de vakken van het meer uitgebreid lager onderwijs:				
a. Voor het onderwijs in de beginselen der kennis van de levende talen:				
In de Fransche taal:				
Onderwijzers	32	11	21	
Onderwijzeressen	20	10	10	
In de Engelsche taal:				
Onderwijzers	19	10	9	
Onderwijzeressen	10	4	6	
In de Hoogduitsche taal:				
Onderwijzers	7	1	6	
Onderwijzeressen	5	1	4	
b. Voor het onderwijs in de beginselen der wijskunde:				
Onderwijzers	13	9	4	
c. Voor het onderwijs in het teekenen:				
Onderwijzers	1	1	—	
d. Voor het onderwijs in de handwerken voor meisjes:				
Onderwijzeressen	11	11	—	
Twee van deze hebben slechts eene akte voor het onderwijs in de handwerken van smaak kunnen bekomen.				
C. Voor het verder voortgezet onderwijs, volgens Art. 72 der Wet:				
a. In de levende talen:				
Fransch:				
Onderwijzers	1	—	1	
Onderwijzeressen	2	2	—	
Engelsch:				
Onderwijzers	3	2	1	
Onderwijzeressen	1	1	—	
Hoogduitsch:				
Onderwijzers	2	—	2	
b. Natuurkunde:				
Onderwijzers	1	1	—	

Even als de vorige maal is het examen voor de akte van hulponderwijzer het eenige, dat met de vorige vergeleken kan worden. In juni 1858 zijn van 75 candidaten 35 afgewezen, dus 46.6 ten honderd; in oktober van 50 candidaten 22: dus 44 ten honderd; nu van de 61 candidaten 26: dus 42.6 ten honderd. Hoewel de eischen niet lager gesteld werden, is de verhouding steeds gunstiger geweest, als men de getallen in aanmerking neemt; en thans mag er biggevoegd worden, hetgeen bij het vorige examen niet het geval kon zijn, dat zeer verblijdende teekenen van eenigen vooruitgang zich hebben opgedaan. Een groot aantal der toegelatenen hebben zich bij het examen doen kennen als jongelieden, die niet alleen de kundigheden, tot het verkrijgen van de akte van hulponderwijzer volstrekt noodzakelijk bezaten, maar die ook met oordeel gewerkt hadden, zoodat zij toonden op den goeden weg te zijn om verdienstelijke onderwijzers te worden. Taal en stijl van hunne opstellen getuigden, over het algemeen genomen, van grootere gemakelijkheid om zich duidelijk en juist uit te drukken dan te voren bij hen werd aangetroffen. Verzwegen mag het echter niet worden, dat hunne theoretische kennis van de taal nog veel te wenschen overliet. Hetgeen daarover ter gelegenheid van het vorige examen is gezegd, zou thans herhaald kunnen worden.

Hunne kennis van de geschiedenis liet over het algemeen nog veel te wenschen overig. Het bleek dat sommige deelen, zoo al niet geheel verwaarloosd, op onvoldoende wijze bestudeerd werden; het onderling verband tusschen de hoofdgebeurtenissen werd slechts door zeer enkelen genoegzaam begrepen en niet onopgemerkt mag het blijven, dat zelfs de geschiedenis des Vaderlands niet met die zorg, die belangstelling behandeld was, die verwacht zou kunnen worden bij een Volk, dat zoo gaarne van hetgeen het voorgeslacht deed, pleegt te willen hooren.

De oplossingen der rekenvoorstellen lieten bij zeer velen te wenschen overig. De wijze van rekenen was dikwijls veel te omslagtig: meestal worden viermaal meer cijfers gebruikt, dan noodig was. Waar veel verkleind kon worden bleven de meesten met de groote opgegevene getallen werken, waardoor ook het getal fouten vermeerdeerde. Te dikwerf ontbrak ook de vereischte theoretische kennis. Onder de afgewezenen zelfs bij het examen van hoofdonderwijzers waren er, die het onderscheid niet wisten op te geven tusschen de verdeelings- en verhoudingsadvizie, of konden zij dit, niet wisten welke getallen in beide gevallen moeten benoemd worden. Repeterende breuken konden slechts zeer weinige optellen of aftrekken zonder die eerst tot gewone breuken te herleiden en daarna de uitkomst weder in decimale breuken over te brengen. Ook hadden velen het rechte begrip niet van de bewerking van vermenigvuldiging met benoemde getallen en telkens waren theorie en praktijk met elkander in strijd.

Wat de beginselen van de kennis der natuur aangaat, zoo bleek het dat de meesten er niet aan schenen gedacht te hebben; dat de vraag: „waarmede maakt de natuurkunde ons bekend?“ hen zou worden gerigt. De noodzakelijkheid om de van buiten geleerde definitien door voorbeelden op te helderen schenen velen ook niet te hebben ingezien. Weinigen slechts gaven blijken, dat zij goede werken over de natuurkunde gelezen hadden; van daar eene verwarring in hunne begrippen, die zich soms in de allerzonderrigste verklaringen openbaarde.

Bij het onderzoek naar de vorderingen der candidaten in de vormleer, bleek het, dat ja de meesten vaardigheid mogten hebben, om volgens den ouden leur combinatiën van lijnen en zoogenaamde punten aan de leerlingen voor te maken; slechts weinigen hadden er besef van, waartoe het onderwijs in dit leervak dienstbaar gemaakt kan worden. Van de wijze, waarop het gevoel van symmetrie, en daardoor het schoonheidsgevoel kan opgewekt en ontwikkeld worden, hadden slechts enkelen een flauw begrip.

Het getal candidaten voor de akte van hoofdonderwijzer was grooter dan bij het vorige examen (11, waarvan 8 toegelaten, 3 afgewezen). Van hunne bekwaamheid kan ongelukkig niet hetzelfde gezegd worden; bij het hooren der antwoorden van onderscheidene onder hen moest men zich zelfs bedroeven over de menigte van zaken, waarvan de kennis bij hen ontbrak, en die zelfs voor den hulponderwijzer onmisbaar zijn. Op enkele uitzonderingen na, was de natuurkundige aardrijkskunde niet, zoo als het programma het voorschrijft, op de globe bestudeerd, en van daar ook de vele en zonderrige antwoorden over de verhouding tusschen dag en nacht en omtrent de klimaten op de onderscheidene deelen van den aardbol. Enkelen onder de candidaten echter legden niet slechts een voldoende maar ook in vele opzichten zeer bevredigend examen af.

Het examen in de wijskunde heeft zeker aan de eene zijde doen zien, dat de wijze, waarop die wetenschap hier beoefend wordt, nog veel te wenschen overlaat; aan de andere zijde is het echter weder gebleken dat er hoofdonderwijzers zijn, die met goed gevolg zich aanmelden, en die in die studie het middel zoeken en vinden om zich voor het insluimeren op de verkregene akte te bewaren.

Wijzer zijn deze voorzecker, dan het te groot aantal van hen, die zich ook ditmaal voor het examen in eene levende taal zonder genoegzame voorbereiding hebben aangemeld. Het schijnt dat de moeilijkheid om eene enigzins voldoende kennis van Fransch, Engelsch of Hoogduitsch, voornamelijk van de laatste taal, te verkrijgen, nog maar niet besef wordt. Vele jeugdige onderwijzers leggen daaraan eenen tijd te kosten, dien zij beter konden besteden; anderen beginnen te laat, wanneer het hun niet meer mogelijk is om eene enigzins goede uitspraak te verkrijgen, en daarop komt het toch voor alles aan. Het is alsof het programma voor het examen door de meesten niet gekend wordt, waarin eene goede uitspraak van de vreemde taal teregt als eerste vereischte gesteld is. Werd dan ook hierop niet gelet, zoo zou het afleggen van het examen spoedig ontwaarden in eene voorbereiding tot dat voor de telegrafie, waarbij het genoeg is, dat de geschreevene taal door den candidaat verstaan worde. Onderscheidene der afgewezenen moesten erkennen, dat zij er slechts weinige maanden werk van gemaakt hadden, niet lang genoeg om de eigenaardigheden van de vreemde taal te leeren verstaan, veel minder om die aan anderen te kunnen onderwijzen. Hoogst wenschelijk ware het, dat ons onderwijzers dit alles meer leerden inzien.

Voor het examen in het verder voortgezet onderwijs in de wijskunde heeft zich ditmaal niemand aangemeld, zoo ook niet voor dat in de landbouwkunde en in de gymnastiek.

Bij den Minister van Finantien is ontvangen een muntbiljet van 10, door een onbekende, onder het postmerk Zwolle van den 5 dezer, ten behoeve van 's Rijks schatkist ingezonden.

Bij beschikking van den 7 dezer heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken in het hoofdkiesdistrict Boxmeer verschillende onder-kiesdistricten aangewezen.

Beursberigten.

ROTTERDAM den 11 Mei.

Table with columns: Land, Werk, Handel, Oblig., etc. and values for various countries like Nederl., Spanje, Portugal, Rusland, Oostenr., etc.

Onze fondsenmarkt was heden in het algemeen zeer vast gestemd, zonder groote prijsverandering; de handel was in Oostenrijksche, 3 pc. Spanje Binnenl. en Zuid-Amerikaansche fondsen zeer geanimeerd.

Het Comité der Effectenhandelaars.

Laatste prijzen ten 3 ure: Spanje 1 1/2 pc. 26 a 26 1/2, gebel. 26 1/2 dito Cert. Coupons 3 1/2. Oostenrijks Metall., 2 1/2 pc. 21 a 21 1/2, gebel. 21 1/2; dito Nationale, 5 pc., 39 1/2 a 40 1/2, gebel. 40 1/2; dito Rente te Amst., 5 pc., 53. Venezuela 2 1/2 pc. 15 1/4. Grenada 3 1/2 pc., 12 1/2 a 12 3/4, gebel. 12 3/4.

AMSTERDAM den 11 Mei.

Table with columns: Land, Werk, Handel, Oblig., etc. and values for various countries like Nederl., België, Frankrijk, Spanje, Portugal, Rusland, Mexico, Polen, Oostenr., etc.

Handel-Maatsch. 127 cont. Rusland, Spoorw. Aand., volger, 208 a 220, 208. Weener Bankantien f 565 a f 570, f 560; dito Aand., 1839, f. 225. Brazilië, 1839, f 100, 5 pc., 93; dito 1843, f 100, 5 pc., 93; dito 1858, 4 1/2 pc., 85. Philad., bij Hope & Co., Lr. A, f 88. Griekenland, 5 pc., 2 3/4 a 2 1/2. Beleening 3 1/2 pc. Prolongatie 4 pc. Disconto 3 pc. De handel in alle fondsen, zoo Binnen- als Buitenlandsche, was heden weder zeer geanimeerd, zoodat de koersen eene merkelijke verbetering ondergingen. Op het einde der Beurs werd de stemming iets minder vast. Laatste prijzen ten 5 ure: Holland, 2 1/2 pc., 57 1/2. Spanje, 1 1/2 pc., 27 1/2; dito Binnenl. 3 pc., 35 1/2. Oostenr., Metall., 5 pc., 37 a 1/2; dito Nat., 5 pc., 40 1/2.

238ste Staats-Loterij.

5de Klasse, 6de Lijst. Trekking op 11 Mei.

GETROKKEN PRIJZEN.

Table with columns: Prijs van f, N.°, and numbers for the 238th State Lottery.

Prijzen van f 70 :

Table with columns: Numbers and corresponding prizes for the 238th State Lottery.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPINGEN.

IN HET NOTARISHUIS TE ROTTERDAM.

Woensdag den 11 Mei 1859 :

- List of public auctions including Huis enz., Winkelhuis enz., Pand enz., Pakhuis enz., Winkelhuis enz., etc.

Eergisteren ontstond brand aan de huizinge van G. J. B. Dijkmaans, bewoond door den smid J. Evers, staande in de wijk Veldhoven te Tilburg, waardoor deze sedert vier jaren nieuw gebouwde woning geheel in de asch is gelegd.

Ll. zondag is eene groote boerenstede, behoorende aan A. Vissers, te Enschoot, prov. Noordbrabant, met al de zich daarin bevindende meubelen enz., afgebrand. 12 stuks koebeesten, 1 paard en 3 varkens zijn bij deze ramp omgekomen.

Eergisteren vierde de zangvereniging Euphonia te Arnhem feestelijk haar 25jarig bestaan door eene buitengewone muzikale uitvoering, o. a. van die Glocke van Schiller, tot wier bijwijning vele ingezetenen waren uitgenoodigd. De vereniging werd in 1834 door de heeren Marx, vader en zoon (de eerste thans overleden), opgericht en bestaat tegenwoordig uit 58 verkende, waaronder vele dames. 32 buitengewone en 7 honoraire leden. In tegenstelling met vele andere genootschappen, die naerhand kwijnen of geheel werden ontbonden, mag Euphonia zich in voortdurenden bloei verheugen.

Met het graven van het kanaal tusschen Apeldoorn en Dieren is men bij Beekbergen zoo verre gevorderd dat een groot gedeelte van het werkvolk weder vertrokken is. Er heeft nog geene nieuwe aanbesteding plaats gehad. Tijdens het graven ondervond men zooveel last van wel- en regenwater dat er een diepe sloot moest worden gemaakt tot aftapping in de rigting van het Beekbergerwoud. Het is zeer waarschijnlijk dat bij exploitatie van dat kanaal de daaraan gelegen moerassige heidevelden veel waarde zullen verkrijgen, daar zij met weinig moeite in vruchtbaar wei- en bouwland zijn te herscheppen.

Ll. zondag avond had op den weg tusschen de gemeenten Hurwenen en Driel een allertreurigst voorval plaats: De heer B. d. K., te Driel woonachtig, reed met zijn rijtuig naar huis. Door een of ander toeval werd het paard schichtig en stortte met het rijtuig in hetwelk gemelde heer, benevens een meisje oud 14 en een jongeling oud 16 jaren gezeten waren, van den dijk. Beide laatgenoemden geraakten onder het rijtuig. De jongeling is ten gevolge der bekomen zware kneuzingen weinig tijds daarna overleden, terwijl het meisje zoo ernstig is gewond, dat weinig hoop op het behoud van haar leven bestond.

Op de aan den Gemeenteraad te Deventer aangeboden voordragt, ter vervulling van het vacant rectoraat, zijn door heeren curatoren geplaatst de heeren Engelbrecht en Melder, rectoren te Doesburg en te Brielle.

Naar men van goederhand verneemt is de poging om eene dading te treffen tusschen de gemeente Meppel en de Drentsche Kanaal-Maatschappij over eenige grieven en het niet uitvoeren van het tusschen beiden gesloten contract en de aan de Maatschappij verleende concessie, geheel afgesprongen. De zaak zal nu weldra in appel worden behandeld voor het Provinciaal Gerechtshof van Noordholland, waarbij ze is aangebragt door de gemeente Meppel, die in hare vordering in dezen, tegen veler verwachting, door de Arrondissements-Regtbank te Amsterdam in het ongelijk is gesteld.

Van den 30 april tot en met den 6 dezer zijn 44 runderen in de provincie Friesland aan de besmettelijke longziekte gestorven en 16 door die ziekte aangetaste runderen voor rekening der eigenaars afgemaakt, bedragende daardoor het totaal der gevallen sedert den 1 januarij dezes jaars 1356.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 11 Mei.

OVERLEDEN: J. C. van der Voorde, wed. P. L. du Pain, 67 j. — A. M. Varkevisser, jd., 29 j. — C. van Mil Bing, jm., 64 j. — S. Ledeng, d., 2 j. — M. Knechtmans, wed. G. Schollaardt, 76 j. BEVALLEN: A. Liesveld, geb. Croes, d. — M. Mussert, geb. Hosman, d. — A. C. Soetmulder, geb. Ganters, d. — M. W. Keyzer, geb. Hackmann, d. — W. Soudyn, geb. van der Heyden, z. — G. Braun, geb. Stevel, z. — A. M. van Gastel, geb. Ribourdouille, d. — H. van Westerborg, geb. Samuel, z. — F. J. van Isplen, geb. Fabel, z. — J. E. van Dornael, geb. Koelewijn, d. GEHUWD: J. H. Diersmann, wedr., 38 j., met M. E. Rinck, jd., 34 j. — P. W. Allef, jm., 33 j., met M. van Dijk, jd., 30 j. — D. Schrauwen, jm., 25 j., met A. Lubruun, jd., 25 j. — J. Blom, jm., 23 j., met R. Valk, jd., 24 j. — W. H. Beekmeijer, jm., 27 j., met B. Beets, jd., 33 j. — M. Jansen, wed., 44 j., met N. Kok, jd., 40 j. — A. A. Martens, jm., 24 j., met M. Holtgreve, jd., 28 j. — W. C. Feder, jm., 23 j., met J. Verhoef, jd., 28 j. — H. Koeman, jm., 24 j., met M. J. Maas, jd., 23 j. — S. Bosman, jm., 26 j., met B. Fokkie, jd., 22 j. — H. Kemmer, jm., 20 j., met C. J. Schuurmans, jd., 27 j. — T. A. Hulsbus, jm., 23 j., met L. van Os, jd., 26 j. — C. Wilke, jm.,

Scheepstijdingen.

Vertical list of shipping notices including Brouwer, Aang., 11 mei Bird, Walker, Shields opgezeild n. Dordt (O.N.O.—O.), Mellevoetsuis Aang., 11 mei Albatross (st.), Liverpool, etc.

Vertical list of shipping notices including Verloren, 9 Ida Maria de Raath, de Boer, Valparaiso, Twee Kornelissen, Portjer, Rio-Grande New World, Knight, New-York, etc.

Vertical list of shipping notices including Sprenkel, Java naar Amsterdam, Folkestone Gepass., 8 mei Vriendschap, Boer, Dublin n. Londen, Hastings Gepasseerd, 9 mei Arnoldina Catharina, v. d. Velde, Marselle n. St. Petersburg (18 dagen in het Kanaal), Shoreham Gepass., 9 mei Javana, Munnix, Batavia n. Amst. (125 dagen reis), Londen Uityekl., 10 mei Christina Jacoba, Ploeg, Amsterdam In lading, Vier Gezusters, de Jonge, Amsterdam, Jonge Gerrit, Hazewinkel, Riga Eendragt, Boer, St. Petersburg, Gravesend Aangek., 9 mei Anna, Groningen, Grimby Vertr., 6 mei Aaltje Brongers, Kuperus, Nerva, 8 mei Concordia, de Groot, Nerva, Hull Verloren, 7 mei Hillechien Vos, Lever, St. Petersb., Marius, Hemmes, dito Hartlepool Aangek., 7 mei Irene, Anthonissen, Schiedam, 8 Ora, Fock, Rotterdam, 8 Corsair, Smith, Amsterd., Shields Aangek., 9 mei Dannebod, Holm, Schiedam, Haabet, Schmidt, dito Brandse, Schmidt, dito Lydia, Dobson, Rott., Zwaantje Elisabeth,

Vertical list of shipping notices including Pillau Vertr., 7 mei Gezina Mensinga, Pott, Leith, Jantina, de Boer, Goole Dankbaarheid, Potjer, dito Memel Aang., 4 mei Jonge Wicher, Kuitze, Stettin, 5 Regulus, Wallis, Schied., Ondera., Top, Kleinzijs, Kroonstad Aang., 2 mei Magrieta, Klazen, Hamburg, Zwaluw, Schut, dito 10 Rembrandt (st.), Amst., Bergen Aangek., 30 april Drie Gebroeders, Fenenga, Newcastle, Catharina, Drok, dito Jonkvrouw Maria, Menses, dito Geertruida Anna, Ritzes, Bremen, 2 mei Lamchina, Koops, Newcastle, Verloren, 27 april Margrietha Gezina, Edema, Rusland, 28 Catharina, Feiken, dito Albert van Panhuys, v. d. Ley, dito 2 mei Henriette, Wever, d. Gothenburg Aangek., 3 mei Elisabeth, Larsson, Amst., 5 Heidewiga Regina, Pekelder, Londen, Kopenhagen Aangek., 6 mei Fortuna, Thomsen, Amst., Elseneur Aangek., 7 mei Gezina, Koning, Dantzig n. Amst., Gezierna, Pinksterboer, Helsingborg n. Rott., Harwich 9 mei. Van het op Shipwash Sand verongelukt barkschip Australië (zie ons vorig nummer) zijn nog zeilen, tuigage, kettingen, kaarten enz. geborgen en alhier aangebragt. (Per Telegraaf.) Kroonstad 11 mei. Het stoomschip Anna Paulowna, van Amsterdam, is met gebroken schroef te Aspo binnengeloopen, en wordt van daar door eene stoomboot herwaarts gesleept. Schip en lading zijn overigens ingoed. staat. Gepraaid: Den 1 mei, op 49° NB. en 1° WL., Jacobus Martinus, F. Meppelder, v. Java naar Schiedam. Den 5 mei, Landsend Z. 34 mijlen, de Phoenix, J. Johansen, van Java naar Middelburg. — 10 mei. De wind te Falm. N. W.: te Deal O. N. O. — Rivierberigt. Rotterdam. Hoog water 12 mei: 1ste getijde 12 ure 11 min.; 2de getijde 12 ure 35 min. Arnhem. Waterhoogte 10 mei 2,55 el. Keulen. Rijnhoogte 10 mei 11 v. 11 d. Rijnl

De audientie van den Minister van Marine zal op staanden vrijdag geen plaats hebben. Bedankt: voor de beroepingen naar Renkum en Ieelum (cl. Arnhem) en Schaard (prov. Friesland) door ds. W. Sijpkens, pred. te Hijlaard. Tot doctoren zijn heden aan de Leydsche loogeschool bevorderd: In de geneeskunde de heer I. C. Stoffels, van Rotterdam, na verdediging van zijn academisch proefschrift; Verhandeling over chemische loodvergiftiging, en in de beide regten de heer P. M. F. van Meeuwen, van 's Hertogenbosch. A verdediging van zijn academisch proefschrift: over de Wet van 13 augustus 1849 (Staatsblad n. 939). De vrouw van den Rijkscommissaris M. J. te Leyden, van wier plotseling overlijden eergisteren door haren man aangifte werd gedaan, wordt vermoed weldadig om het leven te zijn gegaan. De justitie heeft zich deze zaak onmiddellijk aangetrokken. Eergisteren hield de afdeling letterkunde der Koninklijke Akademie van wetenschappen te Amsterdam hare gewone vergadering. De secretaris deed mededeeling van een brief van den Minister van Binnenlandsche Zaken, kennis gevende van de bekrachtiging door den Koning van de benoeming van de heeren Dr. N. Beets, dr. R. J. Fruin, jonkhr. dr. B. J. Lintelo de Geer, dr. J. van Gilse, dr. J. H. Holwerda, dr. A. Kuene, mr. G. Mees Az., dr. A. Rovers, tot gewone leden, en van Bn. K. J. von Bunsen te Bonn, C. Lassen te Bonn, Th. Mommsen te Leipzig, kolonel H. C. Rawlinson te Londen, A. Theiner te Rome, tot buitenlandsche correspondenten, alsmede van den heer mr. J. de Wal tot voorzitter en dr. W. Moll tot onder-voorzitter. De heer Bake droeg het voorzitterschap over aan den heer de Wal. Deze aanvaarde dit met eene toespraak waarbij hij hulde bragt aan wijlen zijn voorganger en de medewerking der leden inriep. De nieuw benoemde leden, door den secretaris binnengeleid, werden door den voorzitter verwelkomd. Daarna heeft de heer Nyhoff het verslag uitgebragt over de plaatsnamen in Gelderland, de heer Dirks over die in Friesland, de heer Bakhuizen van den Brink over die in Utrecht; het ingezonden verslag van den heer Jonckbloet over die van Groningen werd door den secretaris gelezen. Ingevolge een vroeger besluit zal eerst beraadslaagd worden wanneer die over alle provincien zullen zijn uitgebragt. Daarna heeft de heer van Heusde eene wetenschappelijke bijdrage geleverd over Xantippe in hare betrekking tot Socrates. Hij ging eerst na hoe zij was voor haar huwelijk, daarna hoe wij haar tijdens haar huwelijk met Socrates waarnemen, en eindelijk waaraan hare gewone houding en handelwijze tegenover Socrates na haar huwelijk is toe te schrijven. De spreker kwam tot de conclusie dat Xantippe inderdaad driftig, oplopend en kijfachtig, maar tevens eene zorgvuldige huismoeder was, die de belangen harer kinderen ijverig behartigde. Hij schreef de reden van haar gedrag jegens Socrates gedeels toe aan jaloezie en behaagzucht, en kende haar een levendig, sanguinisch, hoogst prikkelbaar gestel toe, en dat zij daardoor, bij gebrek aan zelfkennis en zelfbeheersching, ligtelijk tot drift kon overslaan. Die bij de kalme houding van haren echtgenoot nog vergerde. De heeren Karsten en van Heusde wisselden kortelijk van gedachten, waarna de vergadering wegens het vergevorderd uur, werd gesloten. Ll. zaterdag is de woning van den wagenmaker en smid Croone in de Haarlemmerweg, afdeling Burgeveer, nabij Aalsmeer, afgebrand. Even als de ll. dingsdag afgebrande boerenwoning, was deze tegen brandschade verzekerd. Uit het wrak der Lutine is jl. zaterdag door middel der helmduikers geborgen een staaf zilver en twee Spaansche matten. Eergisteren is te Utrecht overleden de schout-bij-nacht A. L. Koops, sedert vele jaren lid van het Hoog Militair Gerechtshof. Sedert den 31 maart ll. tot 1 dezer, alzoo in ruim eene maand, hebben in de gemeente Hulst geene sterfgevallen plaats gehad. Den 24 dezer zal aan de Koninklijke Militaire Akademie te Breda vergaderen de speciale commissie van inspectie over het militaire onderwijs, ten einde een aanvang te maken met de jaarlijkse inspectie. Deze commissie is zamengesteld uit de heeren: luit.-generaal baron Nepveu, chef van den generaal staf, buitengewoon adjudant van Z. M., voorzitter; luit.-generaal jhr. Storm de Grave, inspecteur van het wapen der kavalerie; luit.-generaal Duycker, inspecteur van het wapen der infanterie; luit.-generaal Singendock, inspecteur van het wapen der artillerie, en den generaal-majoor Gey van Pittius, inspecteur van de 1ste fortificatie-inspectie.

ROTTERDAMSCHER COURANT

van DONDERDAG 12 Mei 1859, N.º 113.

STATEN-GENERAAL.

Eerste Kamer.

Zitting van Woensdag 11 Mei.

Zoo als in de zitting van zaterdag jl. was bepaald, was in deze zitting, ten half twee ure geopend. Het eerst aan de orde het wetsontwerp betreffende het regt van successie en van overgang. Vooraf deelde de Voorzitter mede dat was ingekomen een adres van de Kamer van koophandel en fabrieken te Oldenzaal, houdende ondersteuning van het wetsontwerp betreffende het tarief: voorts van de Tweede Kamer: 1º, een ontwerp van wet betreffende het verbod van uit- en doorvoer van paarden; 2º, een wetsontwerp tot verhooging van Hoofdstuk X der Staatsbegroting voor 1859. Beide zullen naar de afdelingen worden verzonden.

Wetsontwerp betreffende het regt van successie en van overgang.

De heer Eysinga geloofde dat het lot van dit wetsontwerp ook in deze vergadering niet ongunstig zal zijn; hij verheugt zich bereids daarover, want daardoor zal de wet van 1817 vervallen, waarvan eene herziening tot verwarring aanleiding zou geven. Intusschen heeft die wet 17 jaren gewerkt en dat is eene schoone lofrede, omdat het eene belastingwet was. Spreker zal dan ook zijne stem vóór het wetsontwerp uitbrengen, maar zich een paar opmerkingen veroorloven.

De eerste betreft art. 23. Hij betreurt de wijziging daarin door de Tweede Kamer gebragt. Thans wordt het cijfer van alle onroerende goederen zamengevat; dit zal de controle moeilijker maken, wantrouwen opwekken en de deugdelijkheid der aangifte in twijfel doen trekken, en de wet levert daardoor bezwaren op en voor de administratie en voor den belasting-schuldige.

De tweede opmerking betreft de belasting op goederen in de doode hand. Spreker geloofde dat die noodig is. Dergelijke belasting is hinderlijk noch onregtmatig. Het zou eene progressive belasting op de inkomsten zijn, waartegen wel is waar bezwaren zijn ingebragt, maar bij goederen van de doode hand vervallen die bezwaren.

Spreker hoopt dat deze wet even lang moge bestaan als de wet van 1817, maar zou gaarne de belastingen op de inkomsten bij eene speciale wet geregeld zien.

De Minister van Finantiën zeide in antwoord aan den vorigen spreker dat hij in diens gevoelen deelt. Hij geeft toe dat het antwoord der Regering in de Memoire van Beantwoording wel iets heeft van peremptoire exceptie, maar die woorden beteekenen juist geen onbepaald uitstel, veelmeer dat de zaak goed moet bezien worden. Aan het verlangen betreffende het heffen van belasting is de Minister niet ongenegen te voldoen.

Nadat de heer Eysinga nog kort had gerepliceerd, werd het wetsontwerp in stemming gebragt en aangenomen met algemeene stemmen.

Alsnu werden voortgezet de beraadslagingen over het wetsontwerp betreffende het tarief van in-, uit- en doorvoer.

De heer van Dam van Isselt vroeg daarover nog het woord. Hij werpt al dadelijk de beschuldiging van protectionisme van zich af; men is geen protectionist, al verklaart men zich tegen het wetsontwerp. De thans voorgestelde tariefscherping zal den handel niet baten, geen voordeel aanbrengen; het is hier alleen om een beginsel door te drijven, dat ten nadeele van de nijverheid strekt. En wat nu de politieke kwestie aangaat; bij oorlogstijden, zegt men, is een vrij tarief. Hij spreker, voor zich, zou meer vertrouwen hebben in eenige duizende fiskale fabriekarbeiders, die de wapenen konden opnemen. Men zegt: de klagten zijn overdreven; er kan ligt eene proef worden genomen, maar waarom zouden nu juist de klagten van de nijverheid ongerijmd zijn.

Het groote bezwaar van spreker intusschen is in het stelsel van tarifiering naar de waarde gelegen. In 1851 werd van het vensterglas een regt naar de waarde ingevoerd. Toen hield de concurrentie op; men durfde niet meer benaderen. De vreemdeling zal ons voor den minsten prijs het beste leveren, maar wij zullen moeten aannemen, wat hij wenschel te geven. Bij dit stelsel is de controle onmogelijk; gelijkmatige belasting zal niet worden geheven en sprekers overtuiging is dat de wet voor allen gelijk moet werken. Behalve het directe verlies dat deze tariefscherping aan de schatkist zou berokkenen, zullen er zoovele menschen leven zonder voordeel voor den Staat. Deze zullen broodeloos worden en de fabrikanten zullen den moed verliezen. Gesteld dat hunne klagten overdreven zijn, is het verantwoordelijk dat wij zoovele menschen het brood ontnemen, nu, terwijl de handel niet klaagt? Spreker zal zijne stem tegen het wetsontwerp uitbrengen. Ofschoon hij alle denkbeeld van protectionisme van zich afwerpt, wil hij liever onder hen aangeschreven staan die het wel meenen met het Vaderland, die met gematigdheid en voorzichtigheid willen vooruitgaan.

De heer Cost Jordens zegt dat de rede van den heer van Dam hem noopt tot spreken. Hij meent dat de grieven tegen het stelsel naar de waarde veel te breed zijn. Men stelt dit geheel voor als geheel verschillend van het vroegere, maar dat is alleen bij het artikel glas- en aardewerk het geval.

Bij het tarief van 1755 is de heffing naar de waarde, in 1822 die naar het gewigt aangenomen, toen er meer beschermende regten waren. Nu de bescherming wordt verminderd, kan het geene verwondering baren dat de waarde wordt voorgesteld. Anders zou men een terugtred op een eens ingeslagen weg doen. Het stelsel van bescherming rust op het voordeel van den een, ten koste van het algemeen; dat moet vermeden worden. In den oorlog tegen Spanje dacht men aan geene bescherming, toen hebben de regten van lieverlede eene andere gedaante gekregen en strekken ten grondslag van het tarief van 1845. In 1850 is het stelsel van bescherming verlaten en heeft dat nu slechts een geringe waarde. De wetenschap huldigt vrijheid en de voorgestelde tariefscherping is een stap verder op den ingeslagen weg. Mogt zij hier en daar schade

berokkenen, het algemeen belang zal er door bevorderd worden.

De heer Insinger meent dat de gewisselde stukken genoeg het voor en tegen van deze tariefscherping hebben doen uitkomen, dan dat hij nog in bijzonderheden behoefte te treden. Het woord protectie kan in uitgestreken zin worden opgevat; het kan bescherming voor het algemeen beteekenen.

De spreker ziet het nut van eene herziening niet in; hij geloofde dat het van invloed op den handel zal zijn. Het linnen, vroeger een hoogst aanzienlijk handelsartikel, is naar Hamburg verlegd. Maar ook de argumenten, aangevoerd voor de heffing van de bepaalde regten op de linnen, zijn niet zoo, dat zij hem overtuigd hebben. Er was een tijd dat de industrie veel door de accijnsen heeft geleden. De spreker wil de koesterende hand aan haar niet onttrekken. Hij beschouwt als consumenten voornamelijk hen, die in fabrieken arbeiden en in hun belang zal hij zijne stem aan dit ontwerp niet geven.

De heer van Beek Vollenhoven dringt nader zijne argumenten voor de wet aan en wederlegt voornamelijk het door den heer van Dam aangevoerde. Hij wijst op de adressen, die ook vóór de wet zijn ingekomen, voornamelijk van sommige Kamers van koophandel en betooft dat de consumenten eigenlijk de groote massa zijn, wier belang door deze herziening wordt bevorderd.

De heer van Dam van Isselt licht nader zijn gevoelen toe, ten gevolge van eene verkeerde uitlegging van zijne woorden door den vorigen spreker.

De heer van Andringa de Kempener had gewenscht dat de Minister van Finantiën hem voorafgegaan ware. Hij merkt op dat zij, die tegen het tarief gestemd zijn, geene protectionisten zijn. De tijdsomstandigheden zijn veranderd sedert de behandeling van het tarief bij de Tweede Kamer. Spreker vestigt de aandacht op de rede, door den Minister den 10 maart in de Tweede Kamer gehouden. Toen heeft die Minister gezegd dat de schatkist het verlies dat zij door deze tariefscherping zou lijden, wel kon missen, maar dat zij van invloed zou zijn op de financiële plannen der Regering. Hij wijst op de verschillende wetsontwerpen, die voor oorlog zijn aangeboden. Miljoenen zijn er voor aangevraagd en door het tarief worden de bronnen van Staatsinkomst bedreigd. Juist het tegendeel deed Engeland bij zijne uitrusting ten strijde, toen het zijne middelen versterkte. Zou het niet beter zijn om de inkomsten te vermeederen. De spr. treedt in eene korte beschouwing van de artt. 2 en 3, waartegen hij eenige bezwaren oppert. Door het niet opheffen van opeenten zal de gelegenheid benomen worden om de inkomsten te versterken, wanneer men het noodig oordeelt en door dit artikel worden de handen der Kamer gebonden.

Niemand vroeg nu meer het woord, zoodat het aan den Minister van Finantiën was.

Wegens het vergevorderde uur worden de beraadslagingen echter verdaagd tot den volgenden middag ten 1 ure.

Tweede Kamer.

Zitting van woensdag 11 Mei.

Bij den aanvang dezer zitting heeft de Voorzitter medegedeeld, dat tot rapporteurs benoemd zijn voor het wetsontwerp tot verlenging van den dienstdag der licting 1854 de heeren Delprat, de Brauw, Dullert, Thorbecke en Storm van 's Gravesande.

Daar de eindverslagen gereed zijn over de wetsontwerpen tot eindregeling der zaken van de Maatschappij van Weldadigheid en tot goedkeuring eener overeenkomst met den polder Oud-Herkingen, besluit de Vergadering, op voorstel des Voorzitters, om den dag der discussie over deze ontwerpen nader te bepalen.

Daar de Minister van Finantiën ten half twee ure zich naar de Eerste Kamer moet begeven, besluit de Kamer, op voorstel des Voorzitters, om het eerst in behandeling te nemen

I. Het wetsontwerp betreffende het verbod van den uit- en doorvoer van Paarden.

De heer (L. D.) Storm was de eerste spreker, al dadelijk te kennen gevende dat hij in eene algemeene beschouwing over de drie, heden aan de orde zijnde ontwerpen wenschte te treden. Het was voor hem een vreemd verschijnsel, dat bij het ontstaan van een oorlog tusschen twee Staten, op een grondgebied ver van het onze verwijderd en daarvan ver gescheiden, en zonder dat iets nog kon doen vermoeden, dat wij in den kring des oorlogs betrokken zouden worden, wij, te midden van den vooruitgang en terwijl door de handhaving der neutraliteit aan ons Land onberekenbare voordeelen konden worden verzekerd, ons verplaatsten in een toestand, die de Duitschers *kriegsbereitschaft* noemden. Welke drangredenen, vroeg de spreker, bestonden daartoe? Verkeerde onze Staat in zulke buitengewone omstandigheden, dat wij ons leger moesten brengen op voet van oorlog? Te vergeefs zocht hij naar die omstandigheden. Met de Regering was hij van oordeel, dat ons eene waardige houding betaamde, maar was deze overeen te brengen met de vele wetsontwerpen, die thans in behandeling zijn en nog komen zullen, waarmede de Staten-Generaal als het ware overstemt zijn? De spreker noemde dergelijke maatregelen niet noodzakelijk; hij zou ze zelfs noemen onverantwoordelijk, omdat zij, wel verre van voorzigtig te zijn, slechts de oplettenheid der naburen op ons zouden vestigen en het vermoeden zouden doen ontstaan dat wij de politiek van Duitschland volgden, omdat wij het voorbeeld van sommige Deutsche Staten navolgden. De Ministers zelven hadden gevoeld, welk oordeel, welken indruk de wetten zouden doen ontstaan, want de Ministers (zonder nu de overtuiging te kennen te geven, dat het Kabinet in deze homogene handel) hadden de verzekering gegeven, dat zij handelden zonder pressie; doch zij handelden dan toch voorzeker, in deze zoo teedere en gewichtige zaak, met een zoo groot empressement als men slechts zeldzaam bij ons aantreft. Het verried dan ook geene kalme wanneer men, zonder pressie en zonder dringende oorzaak, eenklaaps overging tot het doen van voorstellen gelijk

de tegenwoordige. Indien wij werkelijk met oorlog bedreigd werden, zou men schier geene maatregelen van meer ver vooruitziende gevolgen hebben kunnen voorstellen. Wanneer men den uitvoer van paarden verbod, onze strijdkrachten vermeederden en het Limburgsch Bondscontingent mobiliseerde, bewaarde men dan die kalme, vrede ademde houding? Neen, deze wetsvoordragten wekten bij den spreker in hooge mate bezorgdheid op. Hij zou niet eens spreken over verschillende uitgaven, bij deze gelegenheid aangevraagd en minder op de omstandigheden betrekking hebbende, maar hij wilde er de aandacht slechts op vestigen, dat de toekomst hem beangst maakte voor onze neutraliteit. Door deze en de later in behandeling komende wetsontwerpen werd onze neutraliteit op het spel gezet; wij zouden gevaar lopen, juist door de ontwikkeling van krijgsvertoen ons te wikkelen in moeilijkheden en besommeringen, waarvoor de kalme houding der neutraliteit juist bestemd is om ons te bevrijden. Dubbel bevreemd was de spreker voor deze uitkomst, als hij zag hoe ons Bondscontingent voor Limburg zou worden mobiël gemaakt; hoe onze voorbereidselen aanstoot en argwaan geven zouden, zelfs misnoegen wekken, zoodat men daardoor juist het tegendeel zou bereiken van hetgeen men bedoelde. De voorstellen achtte hij derhalve hoogst onvoorzigtig en hoogst onstaatkundig, zoodat hij zich verplicht gevoelde zijne toestemming daaraan te weigeren.

De heer Idersda besprak uwer bepaald het aan de orde zijnde wetsontwerp. Noch voor het oogenblik, noch voor de toekomst achtte hij den voorgedragen maatregel noodzakelijk. Door het verbieden van den uitvoer van paarden zou noodeloos de handel belemmerd worden, terwijl aan den landbouw groote nadeelen zou worden toegebracht. Ook was de maatregel niet noodzakelijk, met het oog op den prijs der paarden; want deze was op de laatste voorjaarsmarkten gedaald, terwijl verbod van uitvoer den prijs niet zou doen verminderen, maar integendeel de productie.

De heer van Goltstein, Minister van Buitenlandsche Zaken, beantwoordde den eersten spreker. Er bestaat, zeide de Minister, bezorgdheid bij den spreker uit Breda, dat onze neutraliteit schade zou kunnen lijden door de thans gedane voorstellen. Voor mij, ik ben van een geheel tegenovergesteld gevoelen en geloof juist, dat onze neutraliteit in gevaar zou kunnen raken, indien niet de maatregelen genomen werden, om die neutraliteit door wien dan ook te doen eerbiedigen. En wanneer nu gevraagd wordt, welke omstandigheden het zijn, die ons tot het doen dier voorstellen drijven, dan geloof ik, dat het antwoord voor ieder openbaar is. Er is een oorlog uitgebarsten, wél op een verren afstand, maar wie kan zijnen omvang bepalen? En daarom moest de Regering tijdig op middelen bedacht zijn van zelfverdediging. De maatregelen, die thans voorgedragen worden, strekken dan ook tot niets anders dan om de leemten aan te vullen, die gebleken zijn in ons verdedigingsstelsel te bestaan, en die zelfs in een toestand van vrede behoorden te zijn aangevuld. Daarom alleen worden de magazijnen van de noodige voorwerpen voorzien tot de uitrusting der schutterijen, worden paarden aangevraagd om de bestaande batterijen in beweging te kunnen brengen, en strekken de aangevraagde gelden voor de Marine tot gelijksoortige bestemming. Het denkbeeld dus, dat men te ver zou gaan, dat men, door ons op voet van oorlog te brengen, aanstoot zou geven aan andere Staten, ligt niet in de aangeboden wetsvoorstellen opgesloten, en kan daaruit die voet van oorlog in geenen deele worden beweerd. De spreker uit Breda had ook gevraagd van een Bondsbesluit ter mobilisatie; dat was echter eene onjuiste voorstelling, immers het besluit van den Bond strekte alleen tot het marschvaardig stellen, maar geenszins tot de mobilisatie, hetgeen eigenlijk beteekent het aanvoeren van de troepen tegen den vijand. Men kan dus niet zeggen, dat de oorlogstoestand aanwezig is, die de spreker uit Breda op het oog had; er is alleen sprake van de aanvulling der ontdekte leemten in ons verdedigingsstelsel, leemten, die ten allen tijde, dus ook in tijden van vrede, behoorden te worden aangevuld.

De heer van Bosse, Minister van Finantiën, den heer Idersda beantwoordende, gaf volkomen toe, dat, wanneer de Regering op onvoorzigtige wijs gebruik maakte van de bevoegdheid, haar door deze wetsvoordragt te verleenen, men het doel, hetwelk men er mede beoogde, juist zou voorbij streven. De Minister hoopte dan ook, dat de Kamer wel overtuigd zou zijn, dat het niet in de bedoeling der Regering lag, om onvoorzigtig gebruik te maken van de te verleenen faculteit; doch dat zij het doen zou alleen dan, wanneer zij op goede gronden overtuigd zal zijn, dat de maatregel door het algemeen belang wordt vereischt.

De heer (L. D.) Storm antwoordde, dat hij door de rede des Ministers van Buitenlandsche Zaken niet overtuigd was geworden, dat de toestand krachtens deze wetten geschapen, ons niet zou brengen buiten den gewonen toestand van vrede. Er is toch sprake van de aanvulling der magazijnen voor de uitrusting van 30,000 man rustende schutterij; en hoe was zóó iets met een toestand van vrede overeen te brengen? De woorden des Ministers hadden dan ook den spreker geenszins gerust gesteld. Indien de aanvragen werkelijk niets anders bedoelden dan hetgeen noodig was in tijd van vrede, dan verwonderde het hem, dat de Minister van Oorlog der Kamer niet vroeger onderrigt had van den stand der zaken; en toch bij de jongste discussie over de Staatsbegroting, had die Minister van geene andere behoeften gesproken, dan waarin bij zijn hoofdstuk voorzien wordt. De spreker herinnerde zich nog zekere interpellatie, als wanneer de Minister op eene daartoe betrekkelijke vraag had geantwoord, dat er slechts 3 of 4 weken noodig waren, om ons geheele leger marschvaardig te maken. Deze wankelbaarheid van inzichten was, volgens spreker, geenszins geschikt, om het vertrouwen in den Minister van Oorlog bij de Kamer te versterken.

De heer van Meurs, Minister van Oorlog, zag in dit antwoord een zeker verwijt, tegen hem gericht, alsof hij, bij de laatste begroting, over het hoofd gezien had alle behoeften, die thans werden aangevraagd. Nergens echter had de Minister óf gezegd óf geschreven, dat de begroting over het loopende

dienstjaar in alle behoeften voorzag, of beantwoordde aan alles wat voor de verdediging van den Staat vereischt werd. Integendeel, meermalen had hij er op gewezen, dat de begroting er niet aan beantwoordde, zelfs bij de Memorie van toelichting tot een der thans aanhangige wetsvoorstellen had hij gezegd, dat er, in tijde van vrede, zelfs behoefte was aan uitrustingsstukken voor de schutterijen, aan geneeskundige middelen en aan paarden voor de artillerie. De Minister hoopte door deze nadere verklaring voldoende te hebben aangetoond, dat op hem ten deze geenerlei verwijt rusten kan.

De heer van Eck had het voornemen niet om te spreken; doch de korte discussie die ontstaan was noodzaakte hem met een enkel woord zijne stem over deze drie ontwerpen te motiveren. Er werd een aanzienlijk bedrag gevraagd voor de uitbreiding onzer defensie middelen, en nu was de vraag of daaraan behoefte bestond. Tot oplossing dier vraag had de Minister van Buitenlandsche Zaken het standpunt doen kennen waarop de Regering den oorlog beschouwt. Het doel was het tot stand brengen van de Italiaansche nationaliteit; hij beschouwde deze oorlog dus van lokaal belang, waarbij Nederland niet regtstreeks betrokken was. Er was dus geene vrees dat Nederland in een oorlog zou worden gewikkeld; volgens de Regering zelf bestond die vrees niet en nu gaven geene andere omstandigheden aanleiding om voor oorlog meer gelden toe te stemmen dan bij de laatste begroting geschied was. Indien men werkelijk bewijzen kon, dat er voor ons waarschijnlijkheid voor oorlog bestond dan zou hij gaarne de gevraagde middelen toestaan. Op dit oogenblik echter kon het geld nuttiger gebruikt worden. De vaderlandsliefde eischte voorzeker zich te verdedigen tegen een buitenlandschen vijand, doch waar die vijand niet bestaat eischt de Vaderlandsliefde dat men zijne krachten wijde aan de materiele en intellectuele ontwikkeling van Nederland, en ieder wist hoe vele groote behoeften in beide opzichten nog te vervullen waren.

De heer van Deinse was van een tegenovergesteld gevoelen. Nu gebleken was dat er in magazijnen en arsenalen groote behoefte was aan voorwerpen, die zelfs in tijden van vrede daarin niet behoorden gemist te worden, zou hij het beginsel niet afkeuren waarop de Regering deze wetsvoorstellen had aangeboden, en zulks te minder, omdat wel belangrijke sommen werden aangevraagd, doch het uitschrijven van eene nieuwe belasting niet noodig was en de aan te koop voorwerpen steeds bruikbaar zouden zijn. Hij deelde dus niet in de bezwaren van het lid uit Breda, dat deze voorstellen noodlottigen invloed buitenslands zouden te weeg brengen; want hij beschouwde ze slechts als voorzorgsmaatregelen voor gebeurtenissen die niemand kon voorzien.

Nadat de Minister van Buitenlandsche Zaken andermaal had betoogd dat er geen sprake was van eenigen anderen maatregel, dan om te voorzien in behoeften, die ook in tijden van vrede zouden behooren vervuld te worden, kwam de heer van Nispen terug op de aanmerking van het voorloopig verslag, dat n. l. deze wetsvoordragt behoorde een tijdelijk karakter te dragen, opdat de Regering niet steeds in handen hebbe het middel, om den uit- en doorvoer van paarden te belemmeren.

De Minister van Finantiën gaf te kennen dat de Regering van den aanvang af geenerlei bezwaar had om aan de wet een tijdelijk karakter te geven; doch dat het minder raadzaam was voorgekomen, omdat er later omstandigheden konden plaats hebben die het wenschelijk zouden maken dat de Regering in stilte zich toeruste zonder dat de zaak bekend werd. Overigens meende de Minister niet noodig te hebben aan de Kamer de verzekering te geven, dat van de bevoegdheid, bij de wet te verleenen, slechts met de meeste omzigtigheid gebruik zou worden gemaakt, en wees hij als voorbeeld op de bevoegdheid, sedert onheugelijke jaren bij het tarief aan de Regering toegekend, om den uit- en doorvoer van buskruid en oorlogs-materialen te verbieden, zonder dat ooit van die bevoegdheid gebruik was gemaakt.

De heer van Nispen drong nader op de verwezenlijking van zijn denkbeeld aan, en werd daarin ondersteund door den heer Storm, waarop de Minister van Finantiën art. 2 der wet in dier voege veranderde, dat zij verklaard wordt, slechts van kracht te zijn tot 1 mei 1860. Het wetsontwerp werd vervolgens met 56 tegen 5 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heeren van Eck, Begram, Idersda, Kingma en Storm.

II. Verhoging van Hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1859.

De heer Gevers Deynoot verklaarde voor de buitengewone aanvragen van Marine en Oorlog te zullen stemmen, doch tevens dat hij ze beschouwde als creditwetten, waarvan de Regering met de meeste spaarzaamheid behoort gebruik te maken. Naar zijne overtuiging bestond er voor Nederland een niet zoo dringend gevaar; doch nu de Regering dat anders had begrepen zou hij de aanvragen niet weigeren. Hij beschouwde deze wetten als een soort van votum van vertrouwen, in de hoop dat de beschikbare gelden noch onnoodig noch ontijdig zouden worden uitgeput. Hij erkende dat het grootste deel der gelden strekte tot aanvulling der magazijnen, en in zoo ver kon hij zich niet met de voordragten vereenigen; doch hij mogt niet ontveinzen dat hij meer bepaalde verzekeringen had wenschen te ontvangen betreffende de organisatie onzer schutterijen, vooral ten platten lande. Hij geloofde dat er zelfs niet was eene regeling op het papier en evenwel maakte juist de schutterij ten platten lande een voornaam deel onzer defensie uit. Hij betreunde het zeer dat men van de tijden van rust geen gebruik gemaakt had om de wetten op militie en schutterij tot stand te brengen, ofschoon hij er dadelijk bij moest voegen, niet te gelooven dat de tijd thans daartoe geschikt zou zijn. Hij herhaalde dat hij de voordragten slechts als creditwetten kon beschouwen, want dat hij het diep zou betreuren indien onze gunstige financiële toestand geknakt werd door ongeregtvaardige en ontijdige uitgaven. De politieke horizon was voorzeker bewolkt, maar dat mogt ons niet weerhouden voort te gaan met de uitvoering van

grote werken. Hij zou het noodlottig vinden, indien wij niet bedaard onze weg bleven voortgaan, en niet minder noodlottig als de schatkist door onnodige uitgaven uitgeput werd. Hij zou derhalve zijne stem geven in de zekere verwachting, dat van het geld met de meest mogelijke spaarzaamheid gebruik gemaakt zou worden.

De heer van Akerlaken verklaarde zich mede ten gunste der voordrachten; doch wanneer hij dat deed, dan maakte hij ze los van alle denkbeeld van wapening. Wij waren bij den bestaanden oorlog niet registreerbaar betrokken, en hij achtte het derhalve niet voorzigtig, wanneer Nederland tot wapening over zou gaan. Integendeel, indien het denkbeeld van wapening opgang maakte, zou hij vreezen, dat men zich juist in verwickelingen zou brengen die niet te voorzienevolgen konden hebben.

De heer van Hoëvell zou niet over de tijdsomstandigheden spreken, maar zich eenvoudig bepalen tot het wetsontwerp thans in behandeling. De beantwoording der vraag in hoe ver het wenschelijk is dat Nederland thans buitengewone maatregelen neme ter uitbreiding van zijn krijgswaard hier te Lande, stelde hij niet tot dat de later aangeboden wetten zouden worden behandeld. Hij zou zich niet verzetten tegen de aanvraag des Ministers van Marine, om op sommige punten den aanbouw onzer vloot te bespoedigen en dat was dan ook het doel van het ontwerp. Met bevreemding echter had hij bij art. 20 twee tonnen gouds zien aangevraagd voor het droogdok te Willemsoord. Deze zaak was reeds sedert vele jaren aanhangig; er waren bittere herinneringen aan verbonden; hij wenschte haar nu niet van meet af op te halen, doch hij wilde alleen doen opmerken dat hij niet begrijpt op welke wijze deze aanvraag in verband stond met het doel der wet. Bij het droogdok was zulk een groote haast niet en hij wenschte dus den Minister in bedenking te geven de zaak nog eens te overwegen, alzo de 2 ton uit deze voordracht te ligten en die voordragt strikt te bepalen binnen de grenzen baren strekking n. l. om den aanbouw van onze vloot op een bepaald punt te bespoedigen.

De heer van Lijnden wenschte mede zich in geen politieke bespiegelingen te begeven, vooral omdat de Regering in eene vorige zitting daartegen had gewaarschuwd. Hij behoorde echter tot degenen die den stand van zaken niet zoo helder inzagen; vooral niet tot degenen die, gelijk de heer van Eck, den oorlog noemden een oorlog van lokaal belang; hij beschouwde den oorlog als een oorlog van beginselen, waarvan de uitkomsten niet te berekenen zijn en die verder gaan als men wellicht denkt. Wanneer hij het woord gevraagd had, dan was het alleen om den Minister te vragen, of de tegenwoordige aanvraag ook geschied was met het oog op de verdediging onzer koloniën. Het zou hem aangenaam zijn een geruststellend antwoord daaromtrent te mogen ontvangen.

De heer van Nispen drukt zijn leedwezen uit dat de Regering geene nadere inlichtingen gegeven had omtrent den toestand van het dok te Willemsoord en het verband hetwelk bestond tusschen de aanvraag voor dat onderwerp en de verdere maatregelen te nemen met het oog op de buitengewone tijdsomstandigheden.

De heer Mackay herinnerde dat de Minister van Buitenlandsche Zaken verklaard had, dat de ontwerpen niets anders beoogden dan eene aanvulling van de leemten die in ons verdedigingstelsel ontdekt waren. Politieke omstandigheden hadden er dus geene aanleiding toe gegeven; ten aanzien van het droogdok moest dus enkel onderzocht worden of ook daarin leemte bestond. Nu moest hij alleen opmerken dat het hem leed deed dat politieke beschouwingen de Kamer hadden kenbaar gemaakt met de leemten in ons verdedigingstelsel; het kwam hem altijd voorzigtiger voor om dergelijke ontdekking van leemten liever te doen vóór de politieke beschouwingen dan na de politieke beschouwingen.

De heer Lotay, Minister van Marine, legde in den aanvang zijner rede eene tweeledige verklaring af. In de eerste plaats dat hij ook deze wet beschouwde als eene credietwet in dien zin, dat van de toegestane gelden niets zou worden uitgegeven dan hetgeen nuttig en blijvend van waarde is; maar van de andere zijde dat hij de verzekering niet kon geven, aangezien de aanvraag binnen zóó beperkte grenzen mogelijk was gedaan, dat van het credit aanzienlijke sommen ongebruikt zouden blijven. De Minister trad daarna in een uitvoerig betoog over de geschiedenis van het dok te Willemsoord en den stand der zaak op dit oogenblik. Daaruit resulteert dat eene stoommarine zonder droogdok onbruikbaar was en alzo de afbouw van het dok in registerboek verband stond tot een goed verdedigingstelsel. De laatste herigten de dato 6 mei 11. luidden omtrent den toestand der dokput zeer gunstig, en wanneer de aanvraag werd toegestaan, dan was er alle vooruitzicht dat het dok in het volgende jaar voltooid zou zijn. De Minister drong dus bescheiden maar ernstig bij de Kamer aan om de aangevraagde gelden niet te weigeren. Wat de vraag van den heer van Lijnden betrof, antwoordde de Minister, dat op de belangen der Koloniën bij de loopende begroting gelet was, doch dat daaromtrent nog nader met het Departement van Koloniën onderhandelingen aangeknoopt en thans van dat Departement opgaven verwacht worden.

De heer van Tets, Minister van Binnenlandsche Zaken, stond nu op om in antwoord op de rede van den heer Gevers Deynoot te verklaren dat er wel degelijk bestond eene organisatie op het papier van de schutterij ten platten lande; dat die schutterij ingedeeld was in bataillons en kompanijen; dat er staten bestonden van officieren, onderofficieren en manschappen die jaarlijks werden bijgehouden. Ten gevolge van een en ander konden binnen weinige dagen eenige bataillons worden zamengesteld, en zochton zeker de organisatie niet in allen deelen volkomen was, moest toch de toestand geacht worden veel beter te zijn dan zulks in 1830 en 1831 het geval geweest is.

Nu ontstond eene kleine discussie over den tekst van den considerans der wet, waaraan de heeren Storm van 's Gravesande, Duymaer van Twist en de Minister van Marine deel namen. Op voorstel van den heer van Twist werd die considerans eenigzins gewijzigd, in dier voege dat daaruit twee woorden werden geligt, die de strekking hadden om aan te tonen dat de behoeften eerst onlangs waren opgekomen, terwijl uit de discussien gebleken was, dat die behoeften sedert lang aanwezig geweest waren.

De debatten gesloten zijnde werden zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd de onder-artikelen 13, 14, 16, 17, 21 en 41 van art. 1; terwijl onder-artikel 20 (betrokking hebbende tot het droogdok) aangenomen werd met 48 tegen 14 stemmen. Tegen stemden de heeren van der Linden, Dullert, Heemkerk, van Hoëvell, Beens, Idersda, Kingma, Olivier, de Poorter, Jaspers, Westerhoff, Meussen, Betz en L. D. Storm. Het geheele wetsontwerp werd aangenomen met 57 tegen 5 stemmen. Tegen stemden de heeren Westerhoff, Storm, van Eck, Idersda en Kingma.

III. Verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegroting voor 1850.

De heer Storm van 's Gravesande meende dat algemeene beschouwingen, over de maatregelen der Regering eigenaardiger te huis behoorden wanneer in praktijk zal zijn van de ontwerpen tot oprichting der militie; hij zou zich dus enkel tot het ontwerp bepalen, en van dat standpunt beschouwd kon hij er zich mede vereenigen, in zooverre het de strekking had om in bestaande leemten te voorzien. Enkele zaken waren er echter waarvoor gelden werden aangevraagd en waarmede hij zich niet vereenigen kon; hij zou dit nader bij de artt. ontwikkelen. Bij deze algemeene beschouwing wenschte hij terug te komen op de zaak der schutterij, waarover zoo even de Minister van Binnenlandsche Zaken gesproken had. Naar zijn inzien had de Regering de strekking niet gevat van de aanmerking die in het voorloopig verslag gemaakt was. Het was der Kamer wel bekend dat de plattelands schutterij op het papier bestond; doch de Kamer was van meening dat de keuze der personen niet altijd zoodanig was geschied, dat men in de meeste provincien, indien het noodig ware niet zoodanig gebruik van dit krachtig middel tot verdediging des Lands zou kunnen maken als wel wenschelijk was. Nu moede de toestand thans beter zijn dan in 1830, omdat de organisatie was op het papier; maar wanneer de plattelands schutterij morgen mobiel werd verklaard, zou men op dezelfde onconvenienten als in 1830 stuiten. Men moest zich daaromtrent geene illusien maken en daarom betreude hij het dat men nog altijd de wetten op de militie en schutterij wachtende was. Wat het principe der voordragt betrof, daar mede kon hij zich volkomen vereenigen, doch hij kon niet ontveinzen dat er een soort van verwarring bestond, doordien gelijksortige aanvragen tweemaal herhaald werden, eens in de tegenwoordige voordragt en eens in de latere, die nog door de Kamer behandeld moest worden.

De heer Mackay sloot zich ten aanzien van het punt der schutterijen bij den voorgenoemden spreker aan. Ook hem was het niet onbekend dat er eene zekere organisatie op het papier bestond, maar het denkbeeld was dat de schutterij meer in verband tot het leger moest worden gebracht en tot dus ver was dit niet geschied. Tegen de wet zelve had hij de bedenking dat niet minder dan 3,119,000 werden aangevraagd als aanvulling voor behoeften voor de schutterij. Die aanvulling scheen hem ontzaggelijk groot te zijn; had men dan vroeger volstrekt niet op die groote leemte gelet? En nu had hij eene vraag. Niets mogt beletten ons krijgsmaterieel in een behoorlijk toestand te brengen, maar moesten nu voor 48000 schutters te gelijk en in eens alle behoeften worden aangeschaft? Moesten bijv. in eens voor 14000 knipmessen aangekocht worden? Moesten 48000 haarkammen worden gekocht? Misschien waren die laatste voorwerpen noodig zoodra onze schutters bij de soldaten in de kazernes ingelgd werden. Hoeveel tijd zou de groote massa laken, voor 48000 schutters benodigd, niet moeten blijven liggen en wellicht blootstaan aan een kleinen vijand die zeer gevaarlijk is, aan de mot. Hij vroeg dus of van het volle credit gebruik moest worden gemaakt, dan of naar gelang van de behoeften, de gelden besteed zouden worden.

De Minister van Oorlog verklaarde dat ook hij de voordragt zou beschouwen als een credit hetwelk de Staten-Generaal verleenen aan de Regering om te voorzien in die behoeften die steeds in vredetijd in de Rijks magazijnen moesten aanwezig zijn, maar als een creditwet waarvan gebruik zal gemaakt worden (Hilariteit), doch die nimmer als een blijvende post op de Staatsbegroting kan worden aangemerkt. Wat betreft de opmerking van den heer Storm van 's Gravesande betrekkelijk de dubbele aanvraag van gelijksortige posten in twee wetsontwerpen, herinnerde de Minister hoe hij reeds in de zitting van 6 mei jl. had medegedeeld dat het tegenwoordig ontwerp reeds voor lang in gereedheid lag, ten einde te voorzien ten allen tijde in de behoeften. Met leedwezen had de Minister de opmerking vernomen van den heer Mackay ten aanzien van de noodzakelijkheid waarin onze schutters zouden komen om zeker voorwerp te gebruiken, wanneer zij bij de militie werden ingelijfd. De Minister moest dit verwijt van de soldaten afwerpen; zij waren in dienst, en wanneer zij daaruit ontslagen werden, zindelijk en rein; en wanneer al eenige onreinheid bestond, dan lag dit aan de oudheid en bouwvalligheid der gebouwen waarin de soldaten huisvestten.

De heer Mackay antwoordde hierop, dat hij de soldaten niet bedoeld had maar wel degelijk van de kazernen gesproken had, en dat hij dus ook hierop de aandacht des Ministers vestigde. Overigens had hij op zijne vraag betrekkelijk het gebruik dat van het credit gemaakt zou worden, geen antwoord ontvangen.

De Minister van Oorlog antwoordde dat de fondsen langzamerhand zouden worden gebruikt, ook omdat onze binnenlandsche fabrieken niet in staat waren zoo groote massa's laken in eens te leveren en het de bedoeling was zoo veel mogelijk de voordeelen der leverantie aan de binnenlandsche industrie te gunnen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken meende te moeten herinneren dat, wanneer hij van de organisatie der schutterijen gesproken had, als beter te zijn dan in 1830 en 1831, hij daarmede niet had bedoeld dat de organisatie volkomen was. Hij geloofde inderdaad dat in het kader der onderofficieren groote verbeteringen waren aan te brengen, doch dat dit niet anders dan met zeer groote kosten geschieden kon. Eene nieuwe wet op de schutterij was daartoe niet voldoende. Hij gaf overigens de verzekering dat aan de wet op de militie ijverig werd voortgewerkt en dat na voltooiing daarvan men de wet op de schutterijen onder handen zou nemen. Hij voor zich geloofde dat het hoofddoel van de wet op de schutterijen zijn moest, de tucht geregeld en spoedig te doen plaats hebben en de plattelandschutterijen gelegenheid tot betere oefening te geven; doch dit alles zou niet zonder groote kosten te verkrijgen zijn.

De algemeene beraadslaging werd gesloten. Bij het onder-art. 10 van art. 1 had eene kleine gedachtenwisseling plaats tusschen den heer Storm van 's Gravesande en den Minister van Oorlog over de berekening van het benodigde getal zadels, die geene bijzondere vermelding verdient.

De onder-art. 11, 13, 17 en 20 van art. 1 werden zonder discussie en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Bij onderart. 21 van art. 1 (materieel der artillerie enz.) wees de heer Storm van 's Gravesande op de door hem bij het verslag gevoegde nota, de strekking hebbende om aan te tonen de noodzakelijkheid, om de geweren met gladder loopen van trekken te voorzien, en hij herinnerde dat de Minister daarop had geantwoord, dat daarmede thans proeven genomen werden. Hij betreude het dat men hier te Lande nu eerst proeven nam omtrent hetgeen overal elders

reeds was ingevoerd. Men zou zich deze traagheid laat beklagen, wanneer de vijand daar was; hij meende dat onverschillig en het zou komen ter verantwoording van dezen Minister of van anderen, wie er dan ook de schuld van hebben mogt; en dit te meer omdat alle deskundigen van de mogelijkheid en noodzakelijkheid dezer verandering doordrongen waren.

De Minister van Oorlog meende dat het te verging hem te beschuldigen als de eenige persoon te zijn in den Lande, die zich tegen het denkbeeld van alle deskundigen verzettede, om slechte versleten geweren te voorzien van trekken. Hij had vroeger gezegd en herhaalde het nu nog, dat dit een maatregel zou zijn die pernicieus was in zijne gevolgen; want dat bij gebruikte gladder loopen de loop, bij de minste omvatting van het geweer onbruikbaar en het schot zeer onzeker zou worden. Er was nog een gewichtige reden, waarom hij tot den maatregel niet overging. Door het aannemen van een verschillend kaliber kon ligtelijk verwarring bij de uitdeeling van ammunutie ontstaan; geheele regementen konden daardoor op een gegeven oogenblik buiten staat van verdediging gebracht worden. Daarenboven zou men, door de verandering van het groote in een klein kaliber eene geheel nieuwe school voor het leger moeten ontwerpen en de Minister vroeg, of daarvoor de tijdsomstandigheden gunstig waren.

De heer van Hall zou zich niet mengen in het geschil dat over de samenstelling van het geweer ontstaan was, maar impliciet was daarbij erkend dat verandering van het kaliber in het algemeen wenschelijk zou zijn, doch groote kosten veroorzaken. Nu wenschte hij den Minister in bedenking te geven voor die kosten niet terug te deinzen. Hij geloofde toch dat het in de Kamer geen tegenstand zou ontmoeten om onze soldaten van goede geweren te voorzien. Want het zou weinig baten indien wij geld uitgaven voor wapenen die aan de eischen des tijds niet voldeden en alzo onze soldaten weerloos tegenover den vijand deden staan. Dat geld zou dan zijn weggevoerd. Hij gaf dus dit gewichtige onderwerp den Minister in nadere consideratie, en vertrouwde dat hij de noodige gelden daartoe, al was het bij eene derde wet, zou aanvragen.

De heer van Nispen drong er ook op aan, om te zorgen dat de Landskinderen die hun bloed voor het Vaderland veil hadden, althans voorzien werden met deugdzaame wapenen, om zich met vrucht tegen den vijand te kunnen verdedigen.

De Minister van Oorlog verklaarde daarop dat voor zoo ver onze geweren met getrokken loopen voorzien waren, deze den soldaat het vertrouwen schonken dat zij een seculer vuurwapen bezaten, waarvan, bij voldoende oefening van den man, het schot op den afstand van meer dan 1000 passen zeker was.

De heer van Nispen merkte hierop aan, dat de Minister alleen sprak van de militie, doch dat het ook was de pligt der vertegenwoordiging om te zorgen dat onze landskinderen tegenover den vijand even goede wapenen bezaten als de overige soldaten.

De Minister van Oorlog erkende dat er voor de 48,000 schutters geene juistheidswapenen bestonden; dat echter achtereenvolgens zou worden doorgewerkt, doch dat men van buitenlandsche fabrieken alleen in geval van dringende noodzakelijkheid gebruik wilde maken, ten einde de binnenlandsche het voordeel der verandering te doen genieten.

Toen de heer van Nispen daarop andermaal verklaarde nog niet gerustgesteld te zijn over de deugdelijkheid van het wapen onzer schutterij, stond de Minister van Koloniën op om ter geruststelling de mededeeling te doen, dat er eenige maanden geleden eene groote bestelling van vele duizende geweren voor het O. I. leger was gedaan; dat die geweren nog niet waren ingescheept en men ze dus vooreerst nog hier kon houden.

De heer van Hall merkte hier op aan dat de Minister van Koloniën eigenlijk eene comptabiliteits kwestie opwierp; want dat men hier sprak niet van koloniën maar van het Departement van Oorlog, en dat dit Departement niet anders aankopen kan doen, dan krachtens geld door de Staten-Generaal verstrekt. Hij kwam bovendien op de zaak zelve terug, en drong er nog eens op aan dat de Regering zorg droeg, dat onze schutterijen ten spoedigste van goede wapenen voorzien werden.

De Minister van Oorlog legde daarop de verklaring af dat nu het duidelijk was geworden dat het verlangen der Kamer was, dat de Regering het leger en de schutterijen met kracht en inspanning van juistheids wapenen zou voorzien, de Regering dit punt in nadere overweging zou nemen en dientengevolge een nieuw voorstel van wet aan de Kamer doen.

Doch nu stond de heer van Hoëvell op en merkte op dat hij slechts van twee leden het verlangen gehoord had krachtens hetwelk de Minister nu verklaarde een ontwerp van wet te zullen indienen. Hij hoopte dat de Minister zich op dezen weg van volgzzaamheid niet zou laten leiden, maar dat de Minister van Oorlog zelfstandig zou blijven, vooral in deze tijden, waarin de Regering zelve meent groot gevaar voor het Vaderland te zien. Hij vertrouwde dat de Minister zijne eigene overtuiging zou volgen en niet de impulsie van anderen. Vaste wil was bovendien noodig, want wat was uit deze discussie gebleken? Uit de voordragt had men mogen veronderstellen dat er aan de uitrusting der schutterijen niets dan de kleeding ontbrak, maar wij hebben nu gezien dat ze ook geene geweren hebben. Spreker hoopte dus dat de Minister doortastend, maar met zelfstandigheid zou te werk gaan.

De heer Dommer van Poldersveld voegde zijne stem bij die van den heer Storm, betrekkelijk de noodzakelijkheid om de geweren van trekken te voorzien. Voor de kosten daartoe benodigd zou hij niet terugdeinzen; want de man die een geweer had waarop hij niet vertrouwen kon was geen goed soldaat.

De beraadslaging over onder-art. 21 van art. 1 werd daarna gesloten.

Bij onder-art. 22 van art. 1 (materieel der genie) wees de heer L. D. Storm op de bezwaren in het voorloopig verslag ontwikkeld, tegen het plan der Regering om een kamp te Milligen op te rigten. Over de doelmatigheid van kampen zou hij niet spreken; doch hij gaf in overweging om dit onder-art. ten bedrage van 350,000, uit de wet te ligten, omdat ook bij het tweede ontwerp tot verhooging van Hoofdstuk X eene gelijksortige uitgave voorkwam, en men dan deze zaak in haar geheel kon behandelen. Voorloopig echter wilde hij wel zeggen, dat z. i. die 350,000 veel nuttiger aan dringender zaken besteed konden worden. Welke deze waren zou hij in het comité-generaal ontwikkelen, hetwelk gewis bij de behandeling van het tweede ontwerp gehouden zou worden.

De Minister van Oorlog erkende dat het kamp te Milligen zelf niet behoorde tot het verdedigingstelsel maar wel de oefeningen die in dat kamp gehouden zouden worden.

De heer Storm van 's Gravesande kwam op e bedenkning terug en betoogde dat Milligen voor e kamp ongeschikt was, daar men steeds kampen moet maken die ook in tijden van oorlog als zoodanig geschikt waren, en dit was met Milligen het geval niet. Het comité van defensie had verschillende plaatsen aangewezen als voor kampen geschikt, de Milligen niet.

De heer van Hoëvell vond in de zaak van het kamp te Milligen nog veel duisters. In de memorie van toelichting werd het aanleggen van kampen voorgesteld als een ingrediënt van den oorlogstoestand; maar in de memorie van beantwoording werd oefeningsplaats Milligen daarvoor in de plaats geschoven. De zaak moest dus nog eens grondwonderzocht. Ook hij verzocht dus de post te doen vervallen, om het onderwerp bij de handeling der volgende wet met nauwgezetheid kunnen overwegen.

De Minister van Oorlog verklaarde dat er tusschen de Memorie van toelichting en de Memorie van beantwoording geene tegenstrijdigheid bestond, want de Regering was niet zeker welke kampen zouden worden opgericht; dit hing van de tijdsomstandigheden af. Wanneer de omstandigheden niet direct vorderden de inrigting van strategische kampen, moesten de troepen in een kamp geoefend worden eerst bataillons en daarna divisien, want ons leger voor groote oefeningen nog niet vatbaar. Daar moesten verschillende ligtingen in den wapenhandel geoefend worden.

De beraadslaging over onderart. 22 van art. 1 gesloten zijnde, werd dat onderart. verworpen met 42 tegen 21 stemmen.

Tegen stemden de heeren van Twist, Meijb Dirs, Poortman, Bieberstein, Storm, van Wint hoven, Hoynck, Hengst, ten Cate, van Eck, Storm van Nispen, van der Linden, Wintgens, Dijk Heemkerk, van Hoëvell, Begram, Beens, van Zuyl van der Veen, Wijbenga, Gevers, Idersda, Kingma, Olivier, Luyben, de Poorter, Jaspers, van Heukel van Akerlaken, Dommer, van Heiden Reinestein, van der Poel, van Deinsse, Westerhoff, Meussen, Hall, Betz en Taets van Amerongen.

Bij onderart. 30 van art. 1 drong de heer Storm van 's Gravesande aan om de kleeding der schutterijen in overeenstemming te brengen met die der militairen en vooral om het kruisbandelietelsel te doen vangen door het gordelstelsel, omdat de oorlog in Krim had aangetoond dat het kruisbandelietelsel Fransche voltigeurs tot mikpunt van de Russen gestreeft. De Minister van Oorlog verklaarde hierop de invoering van het gordelstelsel voor de troep onder de wapenen, bijna was afgelopen, dat men daarna zou invoeren voor de reserve en eindelijk de schutterijen.

Niemand meer het woord verlangende, werd het ontwerp van wet in stemming gebracht en aangenomen met 59 tegen 4 stemmen.

Tegen stemden de heeren van Eck, Idersda, Kingma en Storm.

De Voorzitter deelt mede dat het eindverslag ge is van het wetsontwerp tot verlenging van den tijd der ligting van 1854 en de Vergadering besloot op voorstel des Voorzitters, om over dat ontwerp beraadslaging morgen ochtend ten 11 ure.

De openbare vergadering wordt daarna verand in comité-generaal, om de notulen vast te stellen, het verhandelde in het comité-generaal van vrijdag 6 mei jl.